

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

UC-NRLF

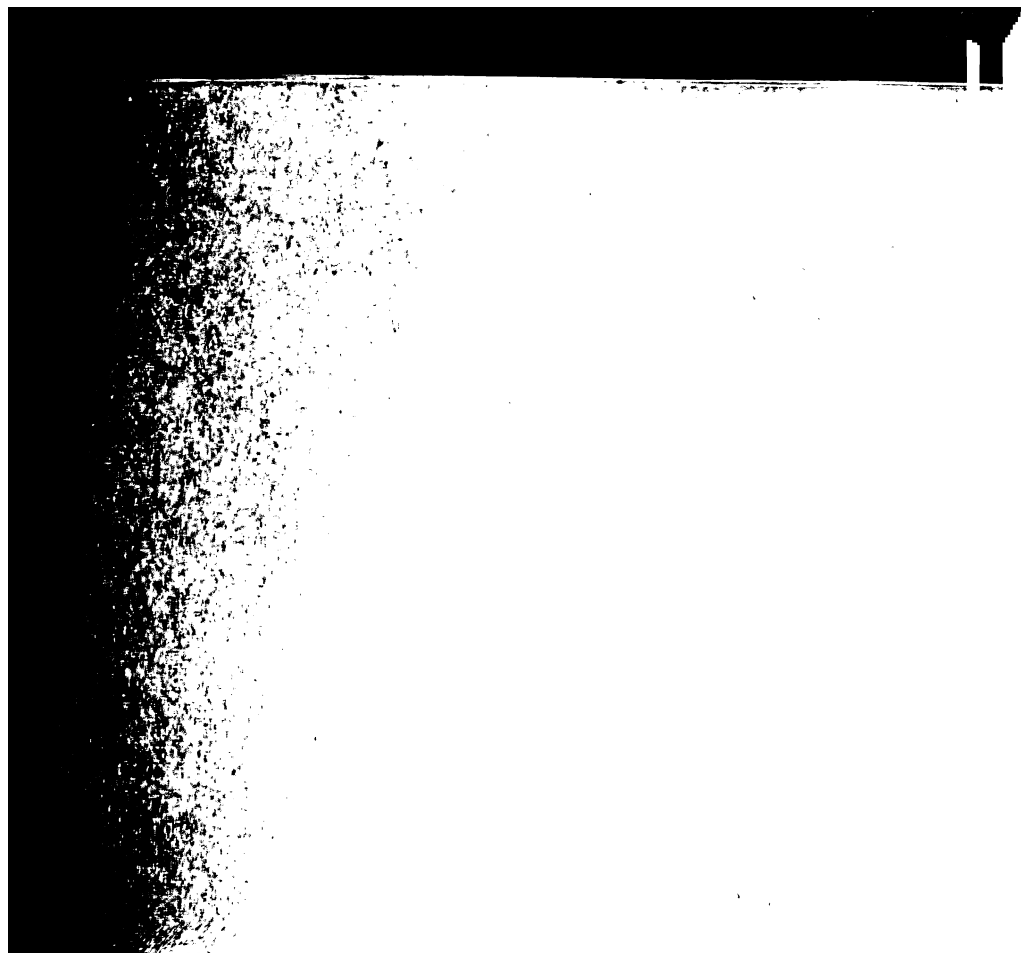

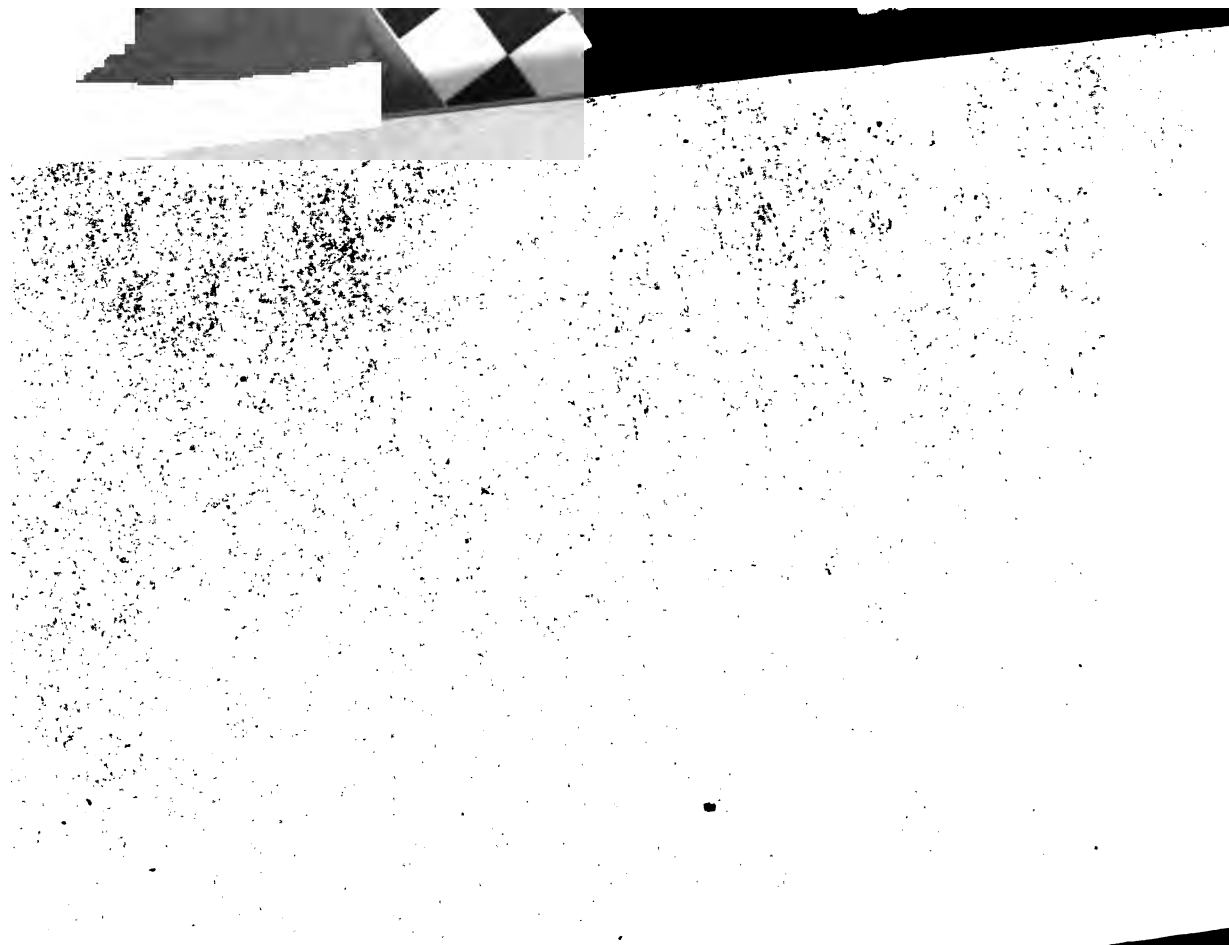
B 3 921 220

GIFT OF
Prof. Archer Taylor

LIBRARY
SERIALS

Alta
CAJETANI
GIARDINA *K*

SICULI PANORMITANI

De Foris Philosophi 1088. c. 15
2

DE RECTA METHODO

**citandi Authorum, &
authoritates.**

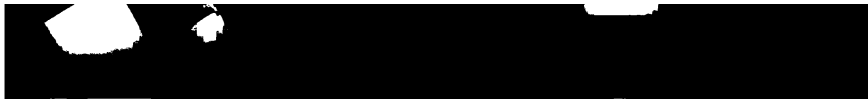
**ANIMADVERSIONES CRITICAE;
QUIBUS**

**De Pseudonymis, Plagiariis,
& Anonymis cognitio-
nes accedant.**

1718

PANORMI, MDCCXVIII.
Apud Gasparem Bayona.

Superiorum permissu.

Case B

Miss Professor Doctor Taylor

CLARISSIMO,
Et Literatissimo Viro

J O A N N I

MARIO CRESCIMBENO

*Inclito Romana Arcadum
Academia Parenti, &
ejusdem Custodi Vi-
gilantissimo.*

EA est, Clarissime Do-
mine, concepta apud
Doctissimos opinio de te,
tuoque multiplici Scien-
tiarum ornamento, quo
mentem tuam non exco-
luisti modò, verùm etiam
tanto cum Reipublice Li-
terarum profectui dirasti, &

diu-

M566205

dicare ad miraculum per-
gis, ut me (quæ mea est
in Literatos Viros obser-
vantia) in tui veneratio-
nem, & studium singulare
converteret, meque patro-
cini tui assequendi cupido
satis fervens invaleret, sed enim
in Sapientis Theatro feli-
citus tuæ Doctrinæ splen-
dor effulget, quod mirabi-
lius per ceteris eminet. Et
tuis quidem mirandæ eru-
ditionis Operibus pari ob-
lectatione, & admiratione
evolvendis, ut ad mei in-
strui adyrum facile pene-
trarem, grandis sane sti-
mulus ad motus est. Te in
se-

seligendo hujus opusculi
Mæcenate animo anxius
hæsi, & inter perplexitates
multum temporis interces-
sit, quod usque humanissi-
mæ clementiæ tuæ perspi-
cua cognitio viam patefe-
cit, ingenii enim mei im-
becillitas in hac opella con-
cinnanda, & manusculi
ipsa tenuitas ab insigni tan-
ti Patroni conspectu opu-
sculum subducendum sua-
debant; idcirco plerisque
Panormitanæ Urbis patriæ
meæ eruditissimis Litera-
rum cultoribus hæc ani-
mi sensa exponere operæ
pretium duxi, qui om-
nia

nem omnino dubitationem amoventes, voluntatis meæ conatus his ferme verbis fovere enixi sunt: JOANNES MARIUS CRESCIMBENUS *Litterarum exardens amator, apud eruditum Orbem summis planctibus notissimus, idemque, ut Sapientes consueverunt, humanissimus, si aliquis ei literarum quoddam, licet exile nuncupatum vellet, ut Adolescentibus in literarum palestra Tyronibus animum addat, fore ut minime abnuat, non solum sperandum, sed pro certo firmiter habendum: Hujusmodi suasio-*
nes

nes mihi sæpius repetitæ, me in tuæ clientelæ spem maximam erexerunt; inretideòque permultas pro universculi genio, & ingenio res ad trutinam singulatim, penitusque perpen-
sas, de qualibet multoties multa scripsisse animadverti; de METHODO autem CITANDI AUTHORES, ET AUTHORITATES, de qua fusiùs disceptare hoc in libello perplacuit, neminem ex instituto (quântum investigare licuit) dis-
servisse comperi; hanc igitur auspiciatissimo tui nominis omine edendam la-
bo-

boris quidem mei incubra-
tiunculam statui, quam ti-
bi inscribere animum præ-
sertim impulere virtutes
tuæ, quæ hic prætereunda
mihi sunt, ne in modestiam
tuam peccare videar, ea
quippe elogia in Te unum,
quæ pluribus collata Viris
quemquam redderent ce-
lebratissimum, tamen om-
nia superasti, & celebri-
ores quamquam universæ Eu-
ropæ Academiæ laudes pro
Te multas effuderint, mu-
nus attamen integrum non
explevisse putandum, tot
enim monumenta egregiæ
literaturæ tuæ Posteris tra-

didi.

didisti, ut unquam com-
merita à te encomia mini-
mè valeant exequare. Mu-
nus igitur meum hoc qua-
lecumque sit, & non ele-
ganti, sed vulgari dicendi
genere constructum, ut im-
petraturum existimo, eo,
quo soles clementiæ obtutu
complectaris. Vale erudi-
tissimum Literati Orbis or-
namentum, & decus.

Dabam Panormi septi-
mo Kalendas Aprilis
1718.

Additissimus
Cajetanus Giardina.

HU-

HUMANISSIMO

LECTORI

S Atyrice non ut voluptati-
bus uestar, nec me inanis
honorum aura decepit, **DE RE-
CTA METHODO CITAN-
DI AUTHORES, ET AU-
THORITATES** si pertrahā-
re decreverim; malè sed ne cau-
ta Juventus errores hac in ma-
teria solitos inadvertenter inci-
dat. Satyrarum, inquam, ali-
monia ventiquam fruor, potiùs
attamen ab impuris Momorum
rabidis, ac dumentatis Zoilo-
rum contumeliis adorsus, &
aggressus affanias indefinenter
sustulero, cum Opus istud non
honoratum, sed onerosum esse,
aut non affabrum audenter af-
fē

*severabunt: Ego itaque priva-
tum bonum publico cedere con-
sciis, Mutium Scaevolam eo-
rum ante oculos exponere san-
xi, qui Concives suos ut ex ca-
ptivitatis vinculis redderet in-
munes, manus nedum propriae
jacturam minimè curavit, sed
ad supremam usque vitae lineam
pervenire protinus non ademit:
Dispari non quidem à ratione
commotus publicis ab bujusste-
modi erroribus, quos paucis de-
tegere nitar, Juvenes ut dige-
stissim eximerem proprium decus
tueri, mea penitus non interest.
Historici præterea gloriam mi-
nimè sibi immerito vindicant,
quoniam in loco, quædò, latitas
eorum labor? ab iisdem conspe-
cta, aut ad eorundem aures per-
venta methodo nisi perpolita.*

* 6 con-

coneffant; Quid in Bibliothecis, practica, & rerum simplici collectione sectusa, conuenerit? & apud Viros nihilominus doctos maximam non inconsulto laudem assequuntur, nos enim Sapientum non est, sed eorum, qui literas saluant à limine, & ab ignavia alturam agnoscunt anaplasinata, & Satyras erudire; Satyrici propterea latrens, quia dentibus carere ut mordant, Sol idemque prius ab Occasu nascitur, quàm sua prociuitate desistant; nec Tu humanissime Lector aueraris bujussodi procul à ratione figmentis ab hujus Opusculi lectione amoliaris, per quàm errores omnes diversis ex partibus provenientes clasfis pend oculis inspicies, ex Autorum stillicet cognominum, pagine, & colum-

ne citatione, ex incompleta lectione, & citatione Textus, sive denique verborum mutatione, & inuersione; nec silentio traditur ex Synonymorum abusu inordinatam citandi methodum ostendere, nec non ex litera de parva in magnam, aut de magna in parvam mutatione alios observabis errores, aliasque vias aspicias, ex quibus ortum errata quamplurima agnoscunt, pro quorum equidem pluribus eliminandis opportuna media traduntur, ut advertentia ad orthographiam, recta citationum decurtatio, & ingenua verborum pronuntiatio, quæis omnibus habitis, de recta gradatim evenies Autorum nominum, & authoritatum alteratione, una cum

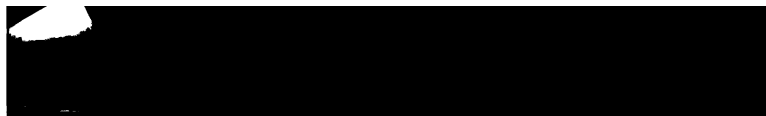
cum relatione cognoscens, at-
que de vera Operum titulorum
citatione, ex Diphtongorum in-
super luccatione, deque falsa
punctorum, virgularum, in-
terrogationum, &c. positione
excoriri videbi; de Anonymis
postremo, Pseudonymis, & Pla-
gariis cisaudis methodus tibi
explanabitur; hac itaque de re
haud alteram excigere mercedem
exopto, errores meos, tenuis
meique lapsus Ingenii placida
mihi fronte excuses. Vale.

III.

JUDICIUM.

ET APPROBATIO OPERIS.

Jussu Reverendissimi Domini S. T.
& U. L. Lectoris D. Philippi
Sidosi Majoris Panormitana Eccle-
siae Magistri Capellani, Canonici,
& pro Illustrissimo, & Reverendis-
simo Domino Fr. D. Joseph Gascb
Archiepiscopo nostro Vicarii Gene-
ralis perlegi, quod consulo in lu-
cem prodit Opus Cajetani Glardina
Laureati DE METHODO CITAN-
DI AUTHORES, in quo duo per-
pendi velim, nomen Opusculi nulli-
tatem, & Auctoriam praestantiam.
Quinam errores in Auctorum cita-
tionibus: quinam declinandi lapsus,
ut recte, fideliterque librorum loca
citantur, ipse sedulo, scisc. omni-
solertia animadvertit librorum. Qua-
tandi Codices perspicue prodit, in
in scriptorum dedecus citationem
versatur, sed ad sapientiam judi-
cium citati Auctores, tanquam ve-
ri-

ritatis testes integrè, probèque fide
inducantur. Erit & perutilis la-
bor, nam Scriptorum vigilantiam
excites, ut quoties Auctores citant,
non clausis oculis cietus, sed sane
confilio animadvertans Censorum
Servitio exponenda Ingenii monu-
menta; magnam enim periculum
subire videtur Scriptoris fides, si
depravatis citationibus tradita ro-
borentur. Permaxime laude dignus
existimandus, qui fidelius, fidelisque
in citationibus comperietur, in ci-
tandis enim Auctoribus quanti de-
prehendantur errores, in quanta
prolassus spèhmalata animadvertimus
passim Recitantes, in rebus prae-
cipue d. nostro aro longe sejunctis;
idèque gratum fore Auditorum
Reipublica Opusculum pato, dum
Scriptorum gloria, & Studioforum
utilitati mirisfè confultis.

Et meritis laudum praecentis co-
honestandum quisquis casus Cajota-
num si fortè perpendas, vi:z adole-
scentiam ingressum, gravioribus di-
sciplinis additum, libris torendis
dicatum, ut dum legendis, verum
etiam meditandis toto pollore in-
sum-

cumbere. Sapius Sapientum morè
ad rerum fontes accurris, ut eà
qua polles ingenti praesentia adin-
venta perpendas, ac digerere, &
expolire studeas; experimento enim
castos illud Ovidii lib. 3. de Ponto
Eleg. 3. vers. 17. editionis Veneta
in decimafexto 1664.

Nam quanquam sapor est allata
dulcis in unda,
Gratius ex ipso fonte bibuntur
aqua.

Tullius idem confirmas Tom. 2.
Lib. 2. de Oratore: Tardi ingenii
est rivalos consecrari, fontes re-
rum non videre, & jam ætatis est
usufque nostri à capite quod veli-
mus, accersere, & undè omnia
manant videre.

Rei literaria natum quisque di-
xerit, si publico bono dicatum in-
genii vires studii, eruditionis, do-
ctitudinis adaugere contendis: Erudi-
torum consuetudine bonas artes ex-
colere adolent; multoque in dies
conscribis.

Exiguam dices aliquis Opusculum;
quis neges? libenter omnes faten-
tur; at ingenii, & eruditionis non
inque,

Insuper, hinc magnae eruditionis index
 juxta vulgarissimum adagium, quid
 ex angustis Leonem dimittitur.
 Non a mole magni sunt libri: ma-
 gnos rupos adamante superari sci-
 unt omnes, ut ait Cicero Oratione
 24. pro L. Flacco: Equidem in
 minimis rebus saepe res magnas
 vidi. In parvis quandoque Opellis
 splendor quidam, & ingenti venu-
 las impensè educt, ut tradit Fla-
 vius Vopiscus in Vita Proculi;
 qua inserta est in Historia Augusta
 edita Parisiis 1610. fol. 246. mi-
 nima quoque jucunda sunt, atque
 habent aliquid gratiae quam legun-
 tur.

Parvum hoc Opusculum, sed utili-
 tate conspicuum, eruditione refectum,
 adeo ut dicerem, ut de libris Eube-
 rii Episcopi dixit Salvianus Episc.
 ad Eucherium ex editione Alter-
 sana 1611. fol. 238. legi libros,
 quos transmissi sibi breves, do-
 ctinā uberes, lectione expeditos,
 instructione perfectos. At non
 magni ponderis Cajetani librum, &
 Cajetani ingenium satis conficien-
 dum, si animadvertatur argumen-
 tum

tam ne dum ab aliis intentatum;
 sterile existimatum, legendo, & eru-
 ditione satis egrigie pertractatum;
 excipienda perbreviter, bonoque
 animo parva, sed magna habebit
 Orbis literatus, doctissimas enim,
 & aequè eruditissimas lucubraciones
 molitur Auctor de Philosophiæ
 Arcanis, de Patriis rebus, quas
 sub lacude habet. Prætulit omni-
 bus hoc magnum exigua molis Opus;
 & in ætatis flore quantos Viridia-
 rium hoc progignet fructus, Deo
 auspice videbit. Hoc ornatissimum
 Cajetani ingenium, hoc jugis ipsius
 Auditorum consensio, hoc calamus,
 quem otiosi non patitur, omnibus
 promittit. Ita censebam ex Adibus
 meis die X. Aprilis 1718.

Ego Antoninus Mongitore
 S.T.D. manu propria.

**PARAGRAPHORUM
I N D E X**

§. I.

DE Authorum cognomi-
num citatione. pag. 3.

§. II.

De Paginæ, & Columnæ ci-
tatione. p. 29.

§. III.

De Credulitate, Authoribus
adhibenda.

De incompleta Textus le-
sione, & citatione.

De Inversione, & Verborum
Textus mutatione. p. 41.

§. IV.

S. IV.

**De relegendis Synonymorum
usu in authoritatibus res-
rendis.** p. 63.

S. V.

**De Mutatione literæ de par-
va in magnam, aut de ma-
gna in parvam.**

**De Diphtongorum luxatio-
ne.**

**De Positione punctorum, vir-
gularum, interrogationum,
admirationum, &c.** p. 67.

S. VI.

**De Advertentia ad ortho-
graphiam.**

De citationum decurtatione.

De

**De verborum pronuntiatio-
ne.** p. 75.

S. VII.

**De Authorum nominum al-
teratione.**

**De Authoritatum alteratio-
ne, & relatione.**

**De Titulorum Operum cita-
tione.** p. 84.

S. VIII.

**De Anonymis, Pseudony-
mis, & Plagiariis citan-
dis.** p. 104.

Finis.

DE

.

DE RECTA METHODO
*citandi Auctores ,
& auctoritates .*

PRincipium illud spiritua-
le , intellectivum , quo
nihil ignorare desideratur ,
nullum ex animantibus ha-
bet , eo duntaxat gloriatur
Homo ; ipsi itaque exardens
est sciendi infirmum deside-
rium , cujus admodum par-
va in animo meo scintilla
excitata , me sensim quiaque
circiter ab hinc annis in hoc
Panormitano Collegio to-
tius philosophiae curricu-
lo absoluto , complures li-
bros evolvere , licet deli-
bando , coegit , in quibus
tempore incunte plures præ-
A scitu-

2
setulerunt citationes, quarum veritatem explorare, easque in fonte perlegere, cupidus, plerasque invenire omni efficaci medio adhibito, minimè valuit, & ventos equidè colui; hujus impossibilitatis causam obnoxè contemplatus, tam porro ex mala citandi methodo assurgere non obiter observavi: præsens unde opusculum, quàmvis ineptè, ac haud elegantis locupletatum exarare proposui, & nunc ejus vera satis necessitate detecta curioso cuicunque suapte natura patente, pro studiosorum commodo, saltem pro sua raritate, publici Juris facere duxi.

DE

S I.

3

DE AUTHORUM
cognominum citatione.

FAMILIARE vitium apud complures invaluit (inter quos utinam perspicacissimi, & literatissimi Viri non adfuissent,) quo in praxi habito Legentes quandoquidè confunduntur: est igitur talis, ac omnium notabilissimus error Authorum tantùm modò in citationibus cognomina promovere: animadversiones meæ diligenti si perpenderentur examine, non extra rationis lumen discurrere judicabor; in hac etenim citatione *Akiasus Homi-*

A 2

mi-

4
minum ingenia fluctuant, hæc enim præcisa citatio quemdam ex Alciatis indicet, haud clarè dignoscitur, Mediolanensis enim Andreas de Emblematibus, Melchior de Jure Civili, Franciscus tandem de Politica tractat; si Ferrarius citetur de quonam ex Ferrariis haberetur sermo, quis unquam discernere posset? Philippus etenim de Geographia, & Topographia supra Martyrologium egit; Franciscus Bernardinus Ambrosiani Collegii Doctor, tres in unum Tomum libros de antiquo Ecclesiasticarum Epistolarum genere condidit, ac philosophiæ naturalis plura perscripsit,

5
psit, Octavius plures de re Vestiaria libros edidit; quædam in Aristotile Commendaria, & de Romanorum demum origine Octavianus peregit; Simili quidem modo si Barbari testimonium adducatur animus ancipiti cogitatione penderet, quoniâ Franciscus Barbarus, de re uxoria, & de Epistolis libros effecit; Daniel Aquilejensis Patriarcha, de Architectura, Perspectiva, in Aristotelis Rhetoricam, & de eloquentia; Philosophiæ insuper librum edidit Hermolaus: ex exemplis adhuc adductis non à rationis lumine deviis, ex mala citandi methodo dubitationem, & perturbationem exoriri, omnes

.

suasos esse non suspicor.

Aliquid adversus rationes meas confici posse obex non abnuo, & quò acutior, magis eò ratio solubilis erit: Petrus Barbosa de Civili Jure libros exaravit, & Augustinus Barbosa de Canonico, cum autem in Jure Canonico *Barbosa* citatur, nunquam alius à prudentibus comprehendi debet, nisi qui de Jure Canonico scripserit: *Egydium Bossi* Civilis Juris tractatibus libros implevit, & Donatus Bossi de historiis; ex hoc indubitanter apparet historicis in rebus *Bossi* si citaretur, Donatum utique, & non *Egydium* percipi debere.

His

His talimodo discurrentibus in memoriam revocare censeo eundem Authorem diversos tractatus efficere in diversa materia posse: ut Andreas Alciatus Juris Consultus Mediolanensis, præter Emblematum opus, de quo superiori loco mentionem intulimus, Juris Civilis tractatus quoque confecit, inter quos unum de præsumptionibus, quem editum in octavo Lugduni sub oculos habui; & Augustinus Barbosa quanquam de Canonica calamum ubertim exercuerit, Collectaneam tamen Doctorum super universum Jus Civile pro labore construere non pergit; idem

A 4 id-

Idcirco Augustinus pro utraque materia potest de Civili, nempe, & Canonica citari, & quando in Civili citatur cum Simone insignis Ecclesiæ Vimaranensis Canonico, cum Petro Lusitanis Cancellario, ac cum ejus Patre Emmanuele confunditur. Ex Philippi Fabri perspicaci ingenio de Philosophia, & Theologia Tractatus mirificè exiere, quamobrem pro utraque materia citari potest, & in quacunque facultate citatus ab Honorato minimè secernitur.

Idem præterea Author de vna quantumvis materia primitus agat, de aliquo ab ea materia diverso mentionem

nem facere incidenter pluriès evenire visitur; hoc ipsū magis ut invalescat, quadruplex exemplar adduco. Julius Pacius à Beriga Juris Consultus, & doctrina præclarus de Jure quancquam Civili pertractet, in libro nihilo seciùs quadragesimo tertio, Titulo secundo, numero decimo octavo, æstatem, hyememque definit, cujus scientia ad Philosophos, aliosque de quatuor anni temporibus agentes attinget, & ab ipsis propterea citationis motiva nasciscitur: Locius Altiogradus Jure Consultus, Patricius Lucensis in libro primo Consiliorum, Consilio quinquagesimo.

gesimo, numero centesimo
septuagesimo quarto, ubi
pro Jure Civili discurret an,
& quando auditus tollitur
ex distantia loci, si legatur
ad philosophicas proculdu-
biò theses pertinentia refert,
& in Philosophia potest hoc
modo citari: *Lex una auri
non impeditur sensus alterius,
Or. auditus fit medio auri re-
perasso, Or. idè Damianus
Leon: in sua arte morandi li-
bro quinto, sectione prima,
Capite primo, & Aristoteles
de partibus Animalium libris
secundo, Capite decimo, quos
refert Lilius Alsegradus, Or.
Juris Consultus Blasius Alci-
marus Neapolitanus in To-
mo tertio de Contractibus*
nul-

nullitatibus, rubricâ primâ,
questione primâ, sectione
secunda, numero quarto, in
Philosophorum quemadmo-
dum numero recensitus plu-
ra loquutus est, à Philosophia
in tractatu de accidentibus
potest qua de causa citari,
quando ait: *Nam cessante
substantia, cessant accidentia
eiusdem, cum sine illo subsiste-
re nequeant.* L. Cornelius Lacta-
tius Firmianus Arnobii di-
scipulus sapientiâ, & morum
probitate refulgens, in libro
sexto divinarum institutio-
num, Capite decimo septi-
mo de vero cultu, ubi de
moralitate loqui conatur,
aquæ stagnantis vitium de-
clarat: *Sicut aqua semper*

*jacens, & quiesca, insalubris,
& magis turbidat; sic ani-
mus immotus, ac torpens inu-
tilis est etiam sibi: hæc sanè
doctrina Medicis, & Philo-
sophis profigna est, idem-
que Lactantius in libro se-
cundo, Capite decimo de
origine erroris, à Philoso-
phis in tractatu de elementis
commodè produci potest;
inquit enim Lactantius: Ignis
quidem permisceri cum aqua
non potest, quia sunt utraque
inimici: Hoc autem crebrò
contigisse videmus, in li-
bris præsertim miscellaneis,
in cruditis Encyclopediis,
Bibliothecis, Collectaneis,
&c. & recenter nulli in-
structione secundas Ab-
bas*

*bas Hyacinthus Gimma in
Elogiis Incuriosorum Ruscia-
ni, quæ lucem habuere Nea-
poli in quarto, in quibus oc-
casionè capta juxta doctri-
nam, scientiam, aliasque
virtutes, quibus Academici
ab eo laudati pollebant, in
cujuslibet Elogii exordio de
illa scientia, vel arte lucu-
lenter pertractat.
Præcipuus in recta citandi
methodo præ cognominum
Authorum citatione error cõ-
tingere potest cû Authores
& in cognomine, & in Tra-
ctatu inter se minimè disci-
minantur, ut Jacobus Sylvi-
us, & Franciscus Sylvius de
Medicina scripsere; Caspar,
Thomas, & Erasmus Barthe-
li-*

1

linus de rebus ad naturalem
spectantibus philosophiam
egerunt; Ioannes, & Curtius
Marinelli de medica faculta-
te pertractarunt; Bernardus
Tassius, ejusque Filius Tor-
quatus de Italica poesi, ac de
Epistolis scripsere; Alexan-
der, & Franciscus Piccolo-
minensis de morali, atque na-
turali philosophia Tractatus
publice luci consignarunt; &
ne paragraphus exarescat
Ioannes, & Octavius Rossi
historicos, & poeticos libros
construxerunt; ut hic error
illorumque citandi declinetur
horum, similisque. Authores
peculiaris quodam nota ad-
ducere oportet, aliter ne distin-
guantur ab aliis.

Si

Si fortassis accideret plu-
res in nomine, & cognomi-
ne Authores convenire, qui
Homonymorum nomen adi-
piscuntur, horum quemlibet
aliquo contradistinctivo ci-
tari, ut Patria, aliquis eo-
rundem speciali prerogati-
va, aut statu &c. opus equi-
dem, maximum quinimo ne-
cessarium esse, nemo non
videt, exempli sunt eaque
Franciscus Sylvius Ducae-
nus Theologiæ scholasticæ
scriptor, Franciscus Sylvius
Deleboe Hanovianus Medi-
cus, & Franciscus Sylvius
Ambianus philologus, &
Grammaticus, quorum non
immemor est Joannes Mol-
lerus. Elisabetha, Cyprianus

in Homonymoscopia historico-philologico-Critica. *Sectione 1. Capite 3. paragrapho 18.* in qua eruditissimas ingenii sui vires satis aptè detexit; alios duodecim, quorum quilibet Joannes Faber nuncupatur, idem refert ibidem *Sectione secunda, Capite septimo, paragrapho decimono*; sui ejusdem nominis, & cognominis tredecim affert in appendice, seu semicenturia in calce libri sui apposita; ex quo pro tutiori regula hanc non existimo hanc animadversionem pro cujuscunque Authoris citatione in usum accommodare, etiam si non homonymus ponatur, ut non alio saltem pos-

possibili Homonymo confundatur, ut identidem utitur Hippolitus Marraccius Lucensis ex matris Dei Clericorum Regularium Congregatione, (cujus doctrinae præstantia ex tot, tantisque libris, quos Typis ipse mandavit, multum literatis innotuit,) qui omnes penè eos, quos nominat in suo liberculo edito Puteolis, & Panormi recuso in octavo apud Petrum de Isola 1664. cujus titulus est: *Vindictio Sanctæ Catharinæ Semonis & commentaria revelationis ejus Sanctæ Catharinæ Semonis adscripta contra Immaculatam Conceptionem Beatissimæ Virginis Mariæ*; omnes, ut vider-

se est aliquo speciali contra-
 distinctivo satis diligenter
 enumerat; aliquod enim di-
 stinctivum pro Authoribus
 citandis ni poneretur, idem
 posset equivocum venire,
 quod Author petravir, à quo
 notitiam hauerunt Augusti-
 nus Oldeius Societatis Je-
 su, & Ovidius Montalbani,
 & in quod ipsi quoque inci-
 dere, primus in Arhenaeo
 Romano Typis mandato Pe-
 rursin quarto 1676. & se-
 cundus sub larva Joannis An-
 tonii Bonaldi in Bibliotheca
 Bononiensi edita Bononiæ in
 vigesimo quarto 1641. tri-
 buere videlicet Carolo de
 Grassis Bononiensi Præsby-
 tere Cardinali Tractatum
 de

de exceptionibus, quem Ca-
 rolus de Grassis Juris utrius-
 que lauræ ædimitus Panor-
 mitanus noster omni seduli-
 tate peractis construxerat, ut
 testatur Franciscus Baronius
 Sacerdos sicutus Monrega-
 lensis libro tertio de Ma-
 jestate Panormitana Capite
 quinto de Panormitanis Do-
 ctoribus, & Conclvijs meus
 Præsbyter Antonianus Mon-
 girere pro hac materia idem
 equivocum à me prædictum
 adduxit in Tome primo sue
 Bibliothecæ Siculæ impresso
 Panormi in folio ex Typo-
 graphia Didaci Bus 1708.
 Contradistinctivum itaque,
 de quo sermonem habemus
 habemus, non per cognitio-
 nem

nem aliunde habitam imponi debet, sed ex eo, quod in libri Frontispitio comparet: hæc attamen regula quantum necessitas adigat, & prudentia suggerat.

Cognomen verò Authoris citari absque nominis præcedentia potest cum Author ille paulò superius locū obtinuerit, aut cum in Opere Authorum homonymia non adesset; hoc tamen in casu sit: *ut dicis citatus*. N. hic autem citandi modus unquæ pro permisso habeatur quando ejusdem cognominis plures Authores occurrerent; habitis enim his: Elias Reusnerus, & Nicolaus Reusnerus in eodem libro, seri nega-

ga-

gatur: *ut dicis citatus Reusnerus*, quia *Reusnerus* Elias, aut Nicolaus inhæreat, non scernitur; utque magis hujusmodi cognominum convenientia Authorum plurium clucescat, ea brevis aliquorum Cathalogus, qui in Cognomento respondent.

Cognomina

Alciatus
Alciatus
Alciatus
Alciatus
Aretinus
Aretinus
Aretinus
Aretinus
Aretinus
Aretinus

Nomina

Andreas
Terentius
Melchior
Franciscus
Leonardus
Franciscus
Benedictus
Petrus
Joannes
Are-

22
Cognomina

Nomina

Aretinus Angelus
Barbarus Vincentius
Barbarus Hermolaus
Barbarus Daniel
Barbosa Augustinus
Barbosa Petrus
Barbosa Emmanuel
Barbosa Simon
Baronius Justus
Baronius Caesar
Baronius Franciscus
Baronius Vincentius
Baronius Cajetanus
Baronius Bonaventura
Bartholinus Honofreus
Bartholinus Caspar
Bartholinus Hierasmus
Bartholinus Thomas
Bartholinus Albertus

Ba-

Cognomina

Nomina

Bartholinus Bartholus
Celsus Cornelius
Celsus Apulejus
Celsus Angelus
Cicero Marcus Tullius
Cicero Quintus
Columna Fabius
Columna Ægydius
Columna Ascanius
Columna Bartholomæus
Columna Franciscus
Columna Jacobus
Columna Gandulphus
Columna Pompejus
Cornelius Petrus
Cornelius Thomas
Cornelius Franciscus
Curtius Franciscus
Curtius Quintus

Car-

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

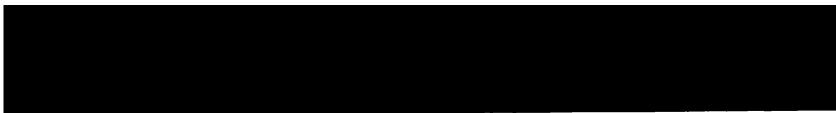
93

94

95

24 <i>Cognomina</i>	<i>Nomina</i>
Curtius	Florianus
Curtius	Rochus
Curtius	Cornelius
Donatus	Franciscus
Donatus	Gregorius
Faber	Jacobus
Faber	Petrus
Faber	Hieronymus
Faber	Joannes
Faber	Antonius
Fabri	Philippus
Fabri	Franciscus
Fabri	Honoratus
Fabri	Ægydius
Fabri	Felix
Ferrarius	Philippus
Ferrarius	Franciscus Bern-
	nardius
Ferrarius	Octavius
	Fer-

<i>Cognomina</i>	25 <i>Nomina</i>
Ferrarius	Octavianus
Firmianus	Lactantius, <i>sen</i>
	L. Coelius
Firmianus	Petrus
Hofmannus	Fridericus
Hofmannus	Gaspar
Hofmannus	Mauritius
Horstius	Daniel
Horstius	Gregorius
Horstius	Georgius
Hurtadus	Petrus
Hurtadus	Thomas
Hurtadus	Didacus
Lipius	Iustus
Lipius	Martius
Mandofius	Prosper
Mandofius	Gregorius
Mandofius	Horatius
Mandofius	Marcus Anto-
	nus Man-

26	
<i>Cognomina</i>	<i>Nomina</i>
Mandofius	Quintilianus
Piccolomineus	Alexander
Piccolomineus	Antonius Maria
Piccolomineus	Franciscus
Piccolomineus	Æneas Sylvius, dein Pius II.P.M.
Pontanus	Jovianus Antonius
Pontanus	Jacobus
Pontanus	Guilielmus
Pontanus	Ludovicus
Rubeus	Dominicus
Rubeus	Placidus
Rubeus	Joannes Baptista
Rubeus	Augustinus
Rubeus	Joannes Jacobus Rubeus

	27
<i>Cognomina</i>	<i>Nomina</i>
Rubeus	Joannes Maria
Rubeus	Ioannes Hortensius
Rubeus	Paulus
Rubeus	Petrus Paulus
Rubeus	Franciscus
Rubeus	Hieronymus
Rubeus	Pelegrus Grimaldus
Seneca	L. Annæus, <i>Metalis</i>
Seneca	M. Annæus, <i>Rhetor</i>
Seneca	L. Annæus, <i>Tragicus</i>
Seneca	Augustinus,
Scaligerus	Ioseph
Scaligerus	Julius Cæsar
B	Sc hen

*Cognomina**Nomina*

Schenchius	Joannes
Schenchius	Joannes Theodorus
Sylvius	Franciscus
Sylvius	Jacobus
Sylvius	Æneas
Sylvius	Joannes
Taffius	Hercules
Taffius	Bernardus
Taffius	Torquatus
Urfius	Alexander
Urfius	Bartholomæus
Urfius	Joannes
Urfius	Joannes Baptista
Urfius	Julius
Urfius	Latinus
Urfius	Matthæus
Zacchia	Laufrancus
	Zac-

*Cognomina**Nomina*

Zacchia	Paulus
Zacchia	Silvester
Zuvingerius	Iacobus
Zuvingerius	Theodorus.

§ II.

De Pagina, & Columnæ citatione.

Alter non novus observatur in citationibus error, paginam Libri citando, quæ Tractatibus, libris, rubricis, Capitulis, paragraphis, &c. nisi careat Liber, citanda non est, & tunc si citatur, non quia ibi bene sonet permittitur, sed tan-

tummodò excusatur; Author igitur pro rectâ citandi methodo claritatis leges debet necesse servare, & non ali- quid propterea citare, per quod nullus in inveniendis locis ordo persistat, quod equidè eveniet si Libri citati paginam ostenderet Author; hoc verò pro diversa Librorum advenit impressione, partim ex characteris differentia contingit, partim ex aliquo alio provenit, ut usque adhuc Ego met vidi Marci Tullii Ciceronis Opera in unicum Tomum in quarto collecta, pluraque ejusdè Ciceronis Opuscula in octavo, in duodecimo, in decimo sexto, &c. Opera mora-

lia

lia Patris Octavii à Sancto Joseph in quatuor Tomos distribuebantur in duodecimo, nunc in unicum Tomum in quarto; Opus Theologicò-morale Patris Felicis Potestatis à Panormo fuit in duos Tomos Panormi editum in duodecimo; postea ibidè in quarto unico Volumine còprehensum; paucò elapso temporis intervallo id Paulus Balleanus in Tomum singularem impressit in quarto Venetiis, & nunc Amstelodami excusum esse vociferatur; & quia hujusmodi exempla innumerabilia sunt, hic alia recensere longum esse putavi; quomodò ergo in hac impressionum varietate

B 4

in-

inter paginas aequabilitas
potest haberi? en exempla:
Silius Italicus in libro tertio
de Bello punico subscripta
carmina memorat.

*Stat Fene vicina (novum, et
memorable) Linpha*

*Quae nascitur deo, quae des-
cendit aequis*

*Quaeque rigas medium cum
seu accendit Olympum,*

*Atque eadem rursus noctur-
nis fervet in ambris.*

Supradicti versus loquen-
da de editione auctoris.

Meni in decimo sexto apud
Ioannem Ianfonium anno 1627
notantur in pagina 36. in co-
tata impressionis Lugdu-
nensis in decimo sexto ex ty-
pographia Antoni Candidi

1598.

1598. i

76. Qu

unam e

spem a

naudia

1669. i

ram B

alteran

phia Se

Manfrè

tiis ap

in duc

nique

Reloda

I. Cui

xander

no ad A

prodi

sumpla

Infula

vatu.

prima legitur in pagina 81
 in secunda, in pagina 94. in
 tertia in pagina 95. in quarta
 in pagina 76. & in quinta in
 pagina 96. alia exempla no-
 tare mihi nullatenus placuit.
 his tamen duobus, hanc pro-
 sentis paragraphi partem sa-
 tis evinci, in dubium revo-
 cari non licet. De hac equi-
 dem materia pro citatione
 Columnae easdem prorsus in-
 coherentias indacente, quas
 super de pagina citatione re-
 tulimus, in posterum Scribē-
 tes, ac Adolescentes literis
 dedicatis admonere verbis
 paucis, perspicillique decer-
 no: Nicolaus Perotti suam
 Constantinopolim, seu Commen-
 arum linguarum lectionem in Co-
 lum-

umnas distributam habet in
 folio Veneto: per Joannem
 de Tridie, alias Tacuinum
 anno Domini 1504. die vi-
 gesimo Octobris regnante in-
 clyro Duce Leonarado Lat-
 rodano; insuper Tusculani re-
 censem in quarto apud Bena-
 cum in edibus Alexandri Pa-
 ganini mense Aprilis 1522.
 ubi notetur, quod de Messa-
 lia luxuriosa loquitur in Co-
 lumnæ 687. in ea in folio, in
 ea tamen in quarto in Colu-
 nna 503. en palpabilis Juvenū
 deceptio: unde pro paginae,
 columnæque numero mihi sem-
 per addatur, aut Librorum
 editio congruentiis subjun-
 gatur, ut passim Angelicus
 Aprosius observat in suis

1

opellis subiectis nominibus editis, praesertim in libro, quem ipse vocavit *Le Virgile del Conoscimento* sub nomine Pauli Genari Chienfis Academici Anxiosi, Apatista, Incogniti, & Genialis Venetiis edito in duodecimo 1677. apud Combi, & La Nati; ne confusio aliquando oriaturs, idem etenim Opus editum in uno loco ab eodem aliàs recuso, potest sanè differre, siue per additiones, per cautiore correctiones, siue per aliquid aliud; ut Opus Jacobi Pignatelli editum Romæ ab edito Coloniae Allobrogum differt in Consulationum numeris, quod advertit noster Panor-

normitanus Pater Benedictus Chiavetta Societatis Jesu in Epistola ad Lectorem *Tome primo Institutionum Juris Canonici* impressionis Panormitanae in quarto; ac pro eadem opinione firmandum idoneum profectò est in Publici Virgilli Maronis Culicis Joseph Scaligeri Notas perlegere editas in folio Antuerpiæ ex officina Christophori Plantini 1575. in quibus notis in Culicem Virgilli prædictus Scaliger quadraginta tres Virgilli locos ejusdem Poematis diversos ab antiquis impressis excedere notat; idem animadvertit Ludovicus Carrio in Castigationibus in Argonauticon

Va-

Valerii Flacci Sestini Balbi
cum veteribus exemplaribus,
quas Castigationes editas
Antuerpię apud Christopho-
rum Plantinum in decimo
sexto 1566. oculis percurri
pluribus etiam in locis atten-
tè, & non raro notavit Ni-
colaus Blancardi Philosophi,
& Historiarum Profes-
sor ordinarius in Comenta-
ris in Quinti Curtii Histori-
e eidem Historię conjunctis, &
Lugduni Batavorum excusis
in octavo 1649. apud Davi-
dem Lopez, & Franciscum
Mojardum, in Tomo prop-
terea primo Seminarii philoso-
phici editi in folio Venetiis
1599. apud Hęredes Melchio-
ris Selsę, cura non tenui no-

tati

tati reperiantur Authores,
Opera scilicet cuncta, & Libri
una cum suis impressionibus,
ac suis unicuique impressio-
nis annus, quibus Libris ad
idem Seminarium conficien-
dum curavit Ioannes Baptista
Bernardus Patricius Vene-
tus, & ne hujus Authoris di-
ligentię finis alius à promo-
to judicetur, ejusdem Ber-
nardi verba hic oppidò mihi
innuere libuit, quę eorum-
dem Authorum Cathalogo
laudanda sedulitate pospo-
suit: *Ita tamen, & librorum
divisiones, & capita, & pa-
ginas, & columnas adjecimus,
ut in omnibus impressionibus
facile quivis accuratus Lector
& in fonte eundem videre volue-*

ris

rit quacunque ei placuerit facillime invenire possit cum libri, & librorum divisiones, & capita in omnibus impressionibus fuit eadem. Hanc utique normam præ omnibus anteposcerem, si in opere condendo, Libri, à quibus doctrinæ, & authoritates excerpuntur semper iidem essent: nostra etiam regula quinquies usus fuit Lazarus Meyssonerius Doctor philosophus, Medicus Monspoliensis, & Lugdunensis Practicus in toto suo opusculo (quantum adverti) inscripto *Pentagonum Philosophi Medicum, sive Ars nova reminiscens* edito in quarto Lugduni sumptibus Jacobi, & Petri Prost Fratrum 1639.

sed

sed frequentius utuntur Authores Pinacotheca Minervæ omnium acclamatione probata, & italicè edita in folio Venetiis anno 1696. & seq. hac verò prudens methodo, citantis decus non dedecus eveniet.

S. III.

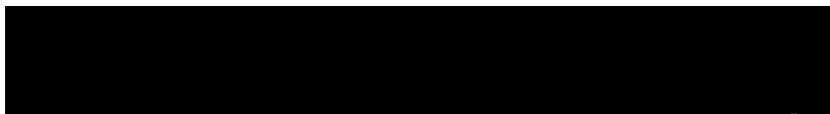
DE CREDULITATE

Authoribus adhibenda.

De incompleta Textus lectione, & citatione.

De inversione, & verborum Textus mutatione.

QUam exagitantur materia, parvi quidem momenti

42.
menti non est, multa retia-
nent ideoque dicenda, qua
ad candiditatem pro recta
citandi methodo pertinent,
alterat, furtiva, ac Antho-
rum Textus explicationes
depravat; ne pullulent, quod,
effectus est causis ex pluribus
ortus; hujus principia effe-
ctus causa, quam memorare
curamus, ex mensis equidem
credulitate proficiscitur, per
quam relata in Libris antho-
ritates pro ut veras existima-
mus, aut pro his, ut ita di-
cam, firmiter juramus, quas
in voce, aut saltem in scri-
ptis, Nobis veneranda verba
protulerit; eas benevole Le-
ctor ne facillimè credas, si
cautiùs operari volueris, me-
os

43
os maledicendi libido oculos
non inumbrat, unquam enim
arsenicali saryra velci ope-
ram navavi; neque temerè,
crede mihi, sermonem effun-
do, ut cuiusdam flagitium af-
feram, hoc nisi pluries fuis-
sem expertus; Libellum illum
Hippolyti Maracci Clerici
Regularis Matris Dei legere
pro exemplis oportet, qui
titulum habet *Fidei Cajetanae*
in libro veritatis appensa,
cujus editio in Pseudonymo-
rum Cathalogo loco suo cla-
rescet; juris insuper utrinq;
Doctor Neapolitanus Nico-
laus Toppius Patritius Chie-
tinus in Supplemento Biblio-
thecae suae Neapolitanae, quam
in folio Neapoli peno dona-
vit

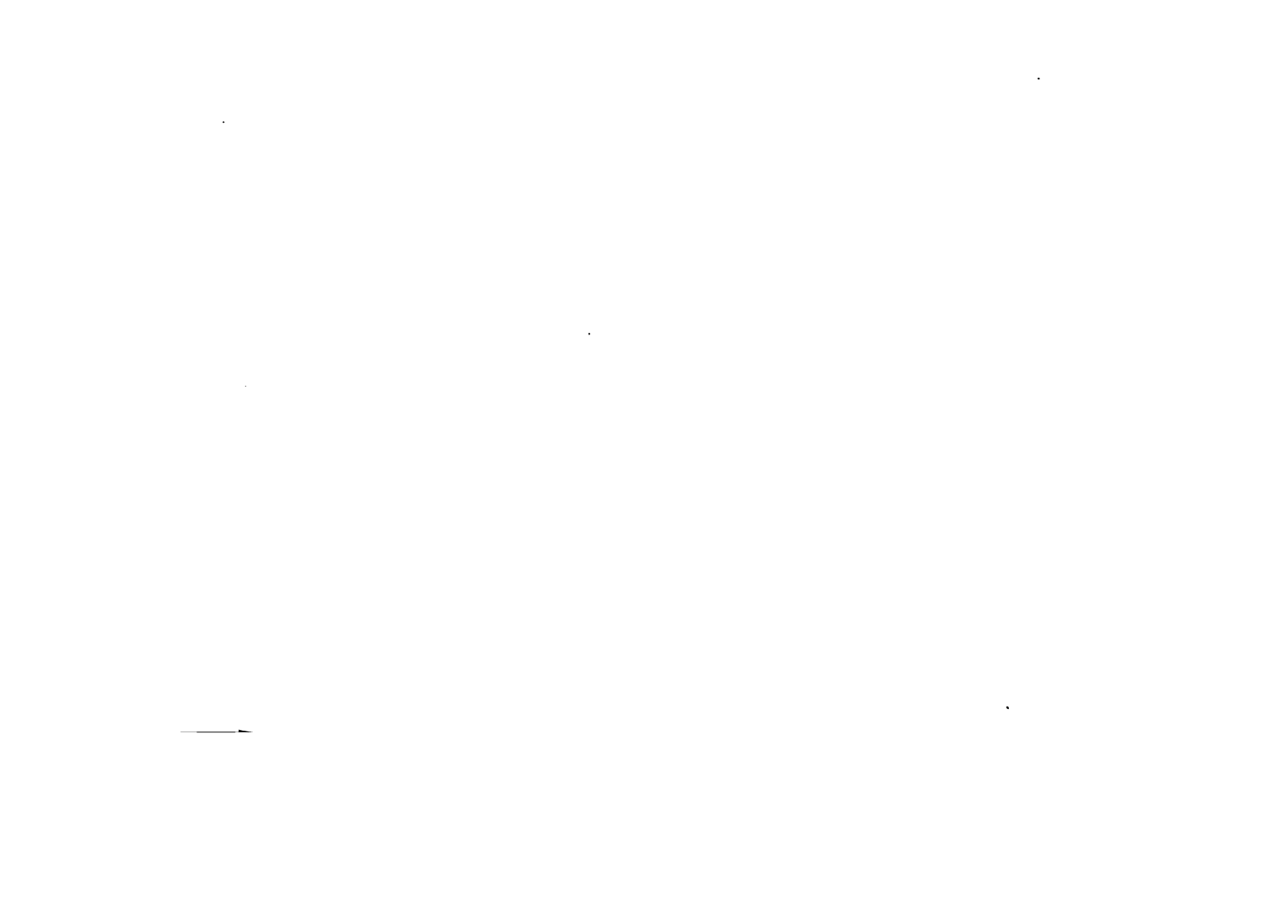

vit apud Antonium Bulifonem anno 1678. ad cuius Bibliothecæ calcem prædictum Supplementum adjicitur, eruditissimè literatos docet Camillum Borellum Neapolitanum in Tractatu de Regis Catholici præstantia cap. 76. fol. 127. n. 25. etiam in discursu catholico apologia historica fol. 31. multum credulitatis habuisse, in his itaque operibus plures perpetravit errores, apocriphos aliquot, ac supposititios quosdam Authores citando, quos ei ore tenus Vaser Alphonsus Ceccarelli suggererat; idem insuper Alphonsus credulitate cognita, quam ei candidioris, ac simplicioris animi il-

lius

lius tempestatis Scriptores valdè præstabant, & apud quos erat nominis celebritatem adeptus, similes perpulit in lapsus Hieronymum Nicolinum Historiæ Civitatis Chientensis Authorem: (simplices sic fallit scriptis, dictisve nimia non adhibenda credulitas) & à compluribus nonnullos Textus decurtatos, ac falsatos esse, refert, & numerat Pater Vincentius Baronius virtute optimè clarus ex Tolosana Prædicatorum Ordinis Familia in parte secunda Manuductionis ad moralem Theologiam contra Amadeum Guimenium apologistam, & Vandrochium, editæ Venetiis apud Paulum

Bal-

Balconium in octavo 1667.
 similiter Ludovicus Blosius
 Abbas Monasterii Laticensis,
 verba Joannis Thauleri Lu-
 thericum attestasse norat in sua
 Apologia pro Joanne Thau-
 lero contra Joannem Ekium
capit. secundo editionis pari-
 scensis in quarto apud Socie-
 tatem militarem anno 1622.
 de quo meminit Frater Am-
 brosius de Alcantara in ap-
 pendice sua Bibliotheca Do-
 minicana edita in folio Romę
 1677. Typis, & sumptibus Ni-
 colai Angeli Tinnelli anno
 1551. Et Frater Christopho-
 rus de Avendano Carmelita
 in *libro de Conceptionibus*
 pro Christi adventu, non
 minus etiam Petrus Hierony-

ni de Florentia Societatis
 Jesu laceravit, vitlavit, atque
 corrupit, ut notatum apparet
 apud Patrem Ferdinandum
 Quirium de Salazar Con-
 chensem Jesuitam Theologum
 in Expositione Proverbiorum
 Salomonis *Tam. primo, capite*
secundo, versu 3. num. 306.
 Quod autem dictum est, in
 translationibus solet princi-
 paliter accidere, ut revela-
 tionum Sancti Menaldi Tra-
 ductor, quas de latino ad
 italicum transtulit idioma,
 Textum alteravit, (non ex
 prava pectoris mordacitate,
 sed ex inadvertentia potius
 mihi censere placet,) contra
 mysterium Immaculatiſſimę
 Conceptionis sentans, eoh

Reverendus Pater Petrus
Antonius Tornamira, & Go-
thus Civitatis Alcamì in Si-
cilia Congregationis Cassi-
nensis Decanus longè dil-
genter advertit in *Judeo Pa-*
normitano Opus italicè scri-
ptum, atque hoc scripsit in
Epistola ad Lectorem, que
in eo Panormi edito apud
Petrum Camagni anno 1671
in quarto, est in fine ejusdem
libri reposita, & ne incom-
pletus, ac nimis brevis ossen-
dar, cu Textus latinus ex
veterioribus, & primis ori-
ginalibus numero 17 & 9. in Pa-
risiorum Civitatis edicis, &
delictor interceptus, quorum
liber unus, eodem Tornami-
ra eidem referens, Messana

in Consilio Sancti Placiti nō
parca conservatur diligen-
tia: *Tercio* advertit me gaudii,
quod habeo, ex eo quod super
omnes Angelos, & super om-
nem Creaturam dignissimè con-
servo; ex illa namque bona,
que Anima mea i Corpori meo
est infusa, Spiritu Sancto me re-
plevit, qui ab originali peccato
penitus defendit: hujus autem
Textus traductor, declarat
Beatissimam Virginem ab ori-
ginali labe non conservatam,
sed mundatam, quasi saltem
in primo sui purissimæ con-
ceptionis instanti in hanc ori-
ginalem culpam delapsam es-
se supponat: *Tercio* risentiam
quod gaudio finto per averni-
lidis dignissimè servata

*sopra tutti gli Angioli, e sopra
ogni Creatura; imperciocchè
da quell'ora, che l'Anima mis-
sa infusa nel mio Corpo, mi
riempì dello Spirito Santo, il
quale mondommi al tutto dal
peccato originale; & in tradu-
zione historica sicula Thoma-
Fazelli per Remigium Flo-
rentinum, plura locis nostris
siculis non convenientia, aut
pro his non perceptibilia vo-
cabula observantur, quæ ab
eiusdem historice traductione
per nostrum Abbatē D. Mar-
tinum la Farina protinus ab-
legantur: undè opportunum
est illud Horatii Flacci carmen
amplecti, quod habet dist. 1.
Epistol. 1. ad Mecenatem.
Nullius addictus jurare in*

*Parum ideoque commen-
do aliquarum opinionem tam
ad Authorum credulitatem
vertentem, & per quam non-
nulli quidem errores indubi-
tatam trahunt originem: isti
verò Scriptores, qui immo-
dica credulitate ducuntur,
pluraque citant, & referunt
non ex alio stimulo compulsi,
nisi quia Authores, quibus
fidem omnimodam libentis-
simè præbent, ita scripsere,
sicut à Quintiliano redargui-
untur dum in Libro decimo
Capite secundo Credulos
prædictos sic à sua credulita-
te conatur avertere, in præfati*

*inter
hanc
ta-*

52
tamen Quintiliani sententiam
Julius Ottonelli transcripsit
in suo discursu pro abusu di-
cendit sua Sanctitas, sua Ma-
jestas, sua Celsitudo, &c.
quem italicè edidit in octavo
Ferrariae 1586. per Victorium
Baldini pag. 37. prædictam
Credulorum opinionem pa-
rim, dixi, commendo, multa
namque commentitia scribe-
re Authores magnæ notæ
propria authoritatis fiducia
sæpe facileare quæunt, eu-
jus sensus est D. Secundus
Lancellotti Perusinus Olive-
tani Abbas in suo Libro ita-
lico de multis veterum
Historicorum erroribus Ve-
netiis edito 1677. per Ioan-
nem Fræcisum Valvasensem

in

53
in octavo; hoc præcipue de-
clarat in errore secundo, quæ
librum suum inscripsit *1. Fer-
falloni degli antichi afforisi*;
& si præsertim de his sunt,
quibus Libros fingere, & non
Apostolis, aliisque tribuere,
ut conversi fuissent Hæretici
nil penitus momenti officiebat,
testante posterioribus apprimè
literis exculsæ Loderico An-
tonio Muratorio sub larva
Lamindi Prisciani in animad-
versionibus super bonâ in sci-
entiis, & artibus gustum *Parti-
t. Capite 9.* & editionis in
quarto Neapoli sub data
Colonie 1715. per Benedictum
Marcum Renandum pag. 112. qui
eodè loco in oblivionis tene-
bris Hieronymum de Igneis,

9-1

10-1

11-1

12-1

13-1

14-1

15-1

16-1

17-1

18-1

19-1

20-1

21-1

22-1

23-1

24-1

25-1

26-1

27-1

28-1

29-1

30-1

31-1

32-1

33-1

34-1

35-1

36-1

37-1

38-1

39-1

40-1

41-1

42-1

43-1

44-1

45-1

46-1

47-1

48-1

49-1

50-1

51-1

52-1

53-1

54-1

55-1

56-1

57-1

58-1

59-1

60-1

61-1

62-1

63-1

64-1

65-1

66-1

67-1

68-1

69-1

70-1

71-1

72-1

73-1

74-1

75-1

76-1

77-1

78-1

79-1

80-1

81-1

82-1

83-1

84-1

85-1

86-1

87-1

88-1

89-1

90-1

91-1

92-1

93-1

94-1

95-1

96-1

97-1

98-1

99-1

100-1

101-1

102-1

103-1

104-1

105-1

106-1

107-1

108-1

109-1

110-1

111-1

112-1

113-1

114-1

115-1

116-1

117-1

118-1

119-1

120-1

121-1

122-1

123-1

124-1

125-1

126-1

127-1

128-1

129-1

130-1

131-1

132-1

133-1

134-1

135-1

136-1

137-1

138-1

139-1

140-1

141-1

142-1

143-1

144-1

145-1

146-1

147-1

148-1

149-1

150-1

151-1

152-1

153-1

154-1

155-1

156-1

157-1

158-1

159-1

160-1

161-1

162-1

163-1

164-1

165-1

166-1

167-1

168-1

169-1

170-1

171-1

172-1

173-1

174-1

175-1

176-1

177-1

178-1

179-1

180-1

181-1

182-1

183-1

184-1

185-1

186-1

187-1

188-1

189-1

190-1

191-1

192-1

193-1

194-1

195-1

196-1

197-1

198-1

199-1

200-1

201-1

202-1

203-1

204-1

205-1

206-1

207-1

208-1

209-1

210-1

211-1

212-1

213-1

214-1

215-1

216-1

217-1

218-1

219-1

220-1

221-1

222-1

223-1

224-1

225-1

226-1

227-1

228-1

229-1

230-1

231-1

232-1

233-1

234-1

235-1

236-1

237-1

238-1

239-1

240-1

241-1

242-1

243-1

244-1

245-1

246-1

247-1

248-1

249-1

250-1

251-1

252-1

253-1

254-1

255-1

256-1

257-1

258-1

259-1

260-1

261-1

262-1

263-1

264-1

265-1

266-1

267-1

268-1

269-1

270-1

271-1

272-1

273-1

274-1

275-1

276-1

277-1

278-1

279-1

280-1

281-1

282-1

283-1

284-1

285-1

286-1

287-1

288-1

289-1

290-1

291-1

292-1

293-1

294-1

295-1

296-1

297-1

298-1

299-1

300-1

301-1

302-1

303-1

304-1

305-1

306-1

307-1

308-1

309-1

310-1

311-1

312-1

313-1

314-1

315-1

316-1

317-1

318-1

319-1

320-1

321-1

& Lapidianum de Zappata
 novos Authores finxiffe, mi-
 nimè reliquit : pro Hæreticis
 idem etiam facientibus, ut
 falsa eorum dogmata, pessi-
 mas eorumque doctrinas si-
 cis auctoritatibus firmassent
 Daniel Georgius Morhofius
 in Polyhistor *Lib. 1. Capite*
9. §. 8. inquit, *Nunquam de-*
fuere Hæretici, qui ut Arianis
erroribus suis facerent sub au-
thoritate Patrum nomine su-
commenta publicarentur in
 pariter errorem noster D. An-
 toninus Morigator in Biblio-
 theca Sicula Tom. 1. in verbe-
Aristotiles, & Tom. 2. locum absurda demonstrem, hoc
 suo, ac Doctor noster D. Vin-
 centius Auria Panormitanus Tullius Cicero *lib. 1. de*
vir litterarum gloria celeberrimus

rimus in Opere suo italico
 apologetico de patria Beati
 Augustini Novelli *Capite 25.*
 & in Liberculo eruditionibus
 exaggerato, cujus titulus
Veritas historica detecta edito
 italice Panormi apud Felicè
 Mariaum in quarto 1702.
 Philadelphum Magnos Sicu-
 lum Leontium aliquibus suis
 operibus impactum esse,
 attestantur : ex hoc ergo dese-
 quorum Patrum nomine su-
 citantur, nisi ut proprium cita-
 in quere, quia id Scriptores fami-
 notarunt.
 Ex incompleta Textus le-
 theca Sicula Tom. 1. in verbe-
 rone, & citatione, maxima
 demonstrum, hoc
 tantum sufficit indicare: Mar-
 cianus Tullius Cicero *lib. 1. de*
 Divinatione cum ea de natura
 rimus

Deorum, de Fato, ac de Le-positio Parte 2. Compendii
 gibus conjuncto editionis sui operis moralis *Tractatio*
 Lugdunensis in decimo sexto 35. Parte 1. de Emptione,
 apud Claudium Morillo *Venditionis Caput 8. (Res*
 1610. num. 34. sententiam venditis post traditionem perit
 Divinationis genera dividens *Emptori*, si non pronuntiare
 rem commendans, sic habetur *Emptori*, quem sensum
lis igitur assensior, qui duo per predicta propositio habeat,
vera divinationis esse diversam non percipio. Textum, in-
num quod participi esset antiquam, corripientes mihi qui-
alterum quod arte careret, neminem videretur. Diabolus Du-
 ex hoc aliquis demeret licentiam habere, ac ejus itaque
igitur assensior, sensus alio vestigia sequi, primus etenim
 erit, & non amplius laudare Diabolus suis, qui Psalmum
 sed relatæ sententiæ vires non agebunt, obtruncavit,
 simpliciter retineret: Textum observari potest Divus
 aliquando non completus *Matthæus. Caput 4. commo-*
 nedum alterat sensum, sed diu agitamen: *Pater Paulus*
 eum sine sensu reddit, per Segneri Jesuita in Libro, cui
 exemplo s. Vincenzii Filiucci est titulus *Manna del*
 Senensis Societatis Jesu pro anima, *Meditationum. 26. Offi-*
 po- *ria. 1* G 5 Non

—

locutum ostentent, 1664. cujus cu-
ta plura aliquibus tribus *Patris Patria di Sane' Agata*
sed ea nunquam dixisse *Capit. 8.* nec tueri potest in-
retur, si eorum verba versionem, aut verborum
didiffimè lecta, & relata mutationem Textum acci-
liter fuissent; sicut Sacramentaliter invertere, ut vi-
nans Ecclesie Cardinalis denu in verbis Doctissimi
bertus Bellarmius Socio Torquati Severini Boetii *lib.*
is: Josa de Hæreticis passim 4. pro 3. de Consolatione Phi-
merat, quibus idem stig *Capit. 1. in octavo 1524.*
debetur, quod apud An Typographi, & loci nomini-
orem Panormitanorum ambus *Capit. 1. in octavo 1524.*
linum *par. 2. 68. 70. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
inmerito natus Joannes *Capit. 1. in octavo 1524.*

1000

1000

1000

rones rigorosè pon-
 velimus, inter se lon-
 omius differre satis
 atet; expertum ex hoc
 it, aliter citari au-
 s verba nequire, nisi
 ; sensus quinimodò
 precedentibus pa-
 dicta, alteratur por-
 tionem unius verbi
 us, ablatum, & no-
 nyma licèt appa-
 idem ex ipsa rei

filium, ubi dixit: *Tibi gratias*,
mihi gaudet, & sic de si-
 milibus; videatur propterea
 Onomasticum Romanum Pa-
 tris Felicis Felicit: Societatis
 Jesu Sabini Montopolitani;
 Opusculum de Synonymo-
 rum differentiis eloquentissimi Bar-
 tholomaei Facii adjunctum ci-
 tyononymis utriusque linguae
 peritissimi Stephani Flisci, &
 Rhetoris disertissimi Cicero-
 nis Victorii, quae in octavo
 1564. Venerit apud Domi-
 nicum Nicolaeum fuit edita
 praemanibus habui; Horatii
 Tursellini Societatis Jesu Li-
 bellum de particulis Latinae
 orationis, in quibus libris cre-
 bro de praedictis Synonymo-
 rum differentiis agitur.

De Mutatione litterae de parva
in magnam; aut de magna in
parvam.

De Diphthongarum Luxatione.

De Punctis quatuordecim, vir-
gularum, interrogationum
admirationum, &c.

*U*bi maxime in citationi-

bus tendens; & prop-

ter nihilum alterationem esse

opinatur, errores magis,

disensus inducio, sensus, in-

quam, alteratio litterarum d-

magna in parvam vertens, l-

ve de parva in magnam mi-

tans, aut diphthongos luxat-

existimatur, si tamen haec de-

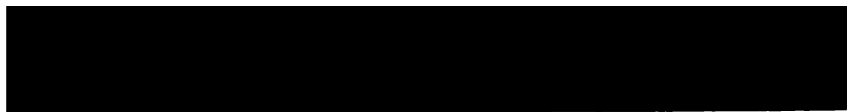
ficiunt, quae minima censet-

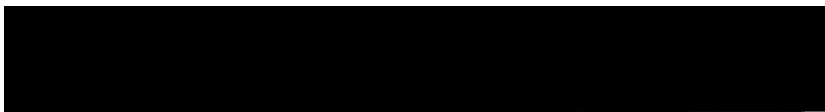
tur , à recta citandi methode
multum detractum esse vide-
tur : undè exempla rectè , ac
si lucubrè perpenduntur , & si-
miles alterationes exercendi
formidinem causant , ac ni-
miam credulitatem auferunt :
ut *Parus* tres sunt à Poetis
somniazæ sorores *Atropos*,
Cloto , & *Lachesis* ; *Parus* vi-
delicèt ò tenax , sed inagen-
do restrictæ ; & *parus* , idèst
condona : *Mergus* est avis ,
quæ in aquam assidue mergi-
tur , & *mergus* vas est ad hau-
riendam aquam inserviens ;
pro similibus itaque exemplis
quæ brevitatis gratia relin-
quimus , legatur , si placet
Amalthea *Onomastica* *Jose-
phi* *Laurentii* *Lucensis* *Sacræ*
Theo-

Theologiae Doctoris .

Hanc etiam literarum mu-
tationem plurimum absurdo-
rum causam esse ; non definit ,
Pallavicinus enim à *Paravici-*
no discrepat ; *Gimma* à *Gem-*
ma , *Vossius* à *Bosso* , *Gr-*
æus à *Grinco* , *Pichardus* à
Sichardo , *Pichardo* , & *Ri-*
chardo ; *Suarez* à *Soarez* , &
Xuarez ; *Seneca* à *Seneca* ;
Mullerus à *Mollero* ; *Sixtus* à
Xisto ; & quod scitu dignum
est *Messanenses* , & *Messinen-*
ses inter se longè differre ,
Messanenses enim sunt Gen-
tes Oppidi *Messanæ* in *Sicilia* ;
Messinenses autem sunt Popu-
li cujusdam loci *Flandrici*
MESSINIS nomine dicti ; vi-
de *Guilielmū* *Gumpembergh*
So-

Societatis Jesu in Atlante Antio Firmus fuit scripta
 Mariano *Parte 1. Imagines* 16. tum ; & si Joannes Asquellanus
 & per hujusmodi mutationis Ferraricus in Naturali de
 incuriam audi. curiosis ruminantibus historiis. Vene-
 Lector , quæ satis accuratius in quæto apud Franciscum
 notavit. omni laude benemere. Zilettum extensa 1584. plurit-
 rentissime. citatus Joannes in locis pro Virgilio. Ver-
 Mollens in Homonymos. Gilium cites, non corrigatur,
 pia historico Philologo. criticis. enip. temporibus. sic
 ea *Soll. 2. Cap. 4. §. 37.* pro profecti suppono, ut multo-
 se Josiam Simlerum afferens, facere Henricus Glesca-
 Theophilum Raynaudum, & aus Helvetus. Polam in anno-
 Vincenzium Placcium ; dictionibus in Quintum Hosa-
 enim Mollens, quod Com-tium Flaccum, edis. in octa-
 mentarium in Statium Po-vo Friburgi Brisgoja 1599
 tam fecit Lutatius Placidus, apud Joannem Bannem ju-
 at quia Lutatium istum pro-liacensem ; Joannes Franci-
 pter præfatam inter literas in- scus Quintianus Stoa. Brinica
 advertentiam aliqui. Lactan- sis Poeta Laureatus in Libris
 tium vocarunt, hoc ideoque de Syllabarum. quantitate
 Commentarium L. Calio La- edito in octavo Venerijs per
 Stan- Mel-

\

Melchiorum Sessam anno Domini 1531. & alii, quorum tenuis non est numerus.

Nec frustra ad veram positionem punctorum, virgularum, admirationum opus est, ut extendatur Scriptoris solertia, ex his enim verborum sensus fortè dependet, ut observare est propositionem Divi Augustini *form. de verb. Domini Cap. 21. Tract. 9. in Joannem*; *Qui creavit te sine te, non salvabit te sine te*, hanc propositionem per interrogationis additionem Bernardus Okius Italus Senensis ex primis Cappucinatorum Ordinis, & Apostata, contra predestinationem sic alteravit, sicuti in hæresiarum historia

Italis italicis idiotisate cum non paucis Literatorum plausu elaborata Dominicus Berninus notavit *Tom. 4. Seculo 16. Capituli 5. videlicet, Qui creavit te sine te non salvabit te sine te*? Hac propositio resurrexit, non est hic propositio resurrexit, non est hic, per interrogationum additionem resurrexit? non est hic? &c. omnibus his ergo prudenter obliniri si volumus, citatis in libris autoritatibus fidem oportet non adhibere libenter, & decus nostrum si pugnacissime defendi exoptamus, ut conaremur expedire autoritates in fonte perlegere, si eas fortè non invenimus,

mus, aut libere ad manus non
 stras non pervenit, auctori-
 tatem citare possumus: huius
 quam ut propriam, ac semper
 Autores, & libros, in quibus
 bus est referendo, ut Aristote-
 teles apud N. N. vel Hippocra-
 tes, quem citat N. N. scribit
 ita Kercherius, ut refert N. N.
 Tract. Sect. Cap. §. &c.
 hæc omnia verò tantæ erun-
 prolixitatis ut interfecetur
 & adeò discursus discindatur
 ut Lectoris sensus per tot
 rationum interruptiones pos-
 set confundi, poterunt ea
 que ad rectam pertinent ci-
 tationem vel in margine, vel
 ad paginæ fundum imponi
 quodam ad placitum asteri-
 sco, citationis reponendi
 loco, designante.

§. VI.

De advertentia ad Orthogra-
phiam.

De Citationum decurtatione.
De Verborum pronuntiatione.

NE me cavillatorem ha-
 beas, candidissime Le-
 ctor, si in recta citandi me-
 thodo, ut orthographiam ma-
 ximoperè cures peculiari sol-
 litudine moneo: Res qui-
 dem exilis in specie, valde
 tamen in consideratione ma-
 gna, per quam sensus toto
 Cælo à germano diversus ap-
 pareret: & ne omni conamine
 collapsio locutum fuisse cen-
 sear, en testis veritas: *Acoly-*
thus Pedissequum significat,
 D 2 *Aco-*

Acolytus Ministrum Ecclesia-
ricum; *Aporismus* sententiam
denotat, *Aforismus* foramen
Navis, à quo remus emitti-
tur; *Aletes* idem est, ac *vagus*,
& *erro*, & *Alethes* idem est,
ac *verax*; *Ara* significat Al-
tare, & *Flara* Scabulum, &c.
Sed si profusiora similia, desu-
derentur exempla, legere par-
est Dictiones discriminibus
liberatas Bernardini Lallii à
Canzano, quas ego habui
reimpressas in octavo Neapo-
li 1682.

Ex hac præterea verborum
orthographia tam Joanni Ba-
ptista Gandutio ex Societate
Jesu visam fuit impendere pe-
riculum, ut in Descriptioni-
bus suis oratoriis nil de Au-
tho-

thorum orthographia
dentaliter differenti-
addere, aut ad meli-
formam redigere volu-
todem faciente in op-
pra dicto editionis Ver-
duodecimo 1700. ap-
tonium Tivarium per-
lam ad Lectorem: U-
postremum monitum velim
interdum voces occurrere
isdem semper orthogra-
phibus descripta: tunc qu-
factum scias, quia Scri-
authoritati tantum ipse
rim, ut de vocibus non vi-
biliummutare, sed eas i-
plant notis, & literas e-
exhibere voluerim, quo-
ut observabis in vocibus
& *Aullov*: *inuv*, & *inuv*

et Siloa, atque his similibus
hæc Gandutius; excipe tamen
illa verba, quæ manifestè fal-
sam patiuntur orthographi-
am, quæ nedum consonum, verum
etiam muneris est veræ, & ri-
gorosæ orthographiæ resti-
tuere.

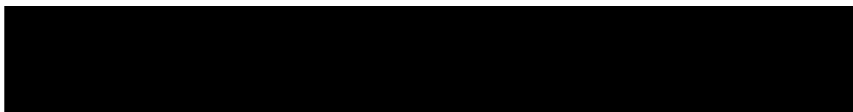
Si liceat, ut adamussim om-
nia notentur, aliquantulum
progredi profectum equidem
erit; nonnulli propterea sunt
qui pro citandi facilitate signi-
ficantibus, & verborum de-
curtationibus utuntur, per quæ
alterius alteri aperta intelli-
gentia dari haud dubiè po-
test, ut *Bellar.* confundit *Bel-*
larminum cum *Bellarino*
Turr. Turri cum *Turriano*
Donzell. Donzellum cum

Don.

Donzellano; *Fabr.* Fabrum
cum *Fabretto*; *Maria* *Mar-*
tialem cum *Martiano*; *San-*
tor. non secernit *Santorium* à
Santorello, & *Santerino*, &
Barb. demum non distinguit
Barbagallum à *Barbosa*, &
Barbato; *Cap.* potest per hoc
intelligi & *Caput*, & *Capitu-*
lum; imò *C.* non solum *Ca-*
pitulum, & *Capitulum* denotare
potest; tetius etiam *Can-*
onem, quæ citatione *Canoni-*
ca ferè omnes in *Canonici*
juris testibus allegandis, sed
citandis utuntur, ut *C. qui-*
cumque ausus, legitur *Gavens*
quicumque ausus, sicuti etiam
C. detestanda, legitur *Capitulo*
detestanda, summa ut ea, quæ
polite diligentia notat. Pa-

D 4

ter

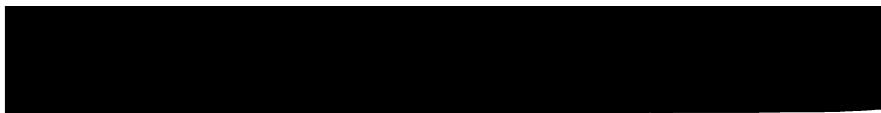

normitanus noster Pater Be-
nedictus Chieveta. et Jesui-
tarum familia in Institutioni-
bus Juris Canonici Tom. 1. de
Personis Ecclesiasticis in Pro-
mis n. 6. & 9. qui ibidem m. s.
advertit, quod littera C. pro
Canonistis in Decretalibus
allegandis intelligitur Capi-
tulum, in allegando autem
Decreto Gratiani se habet
ut Canon, & sic de hujusmodi
innumerabilibus, quae satis
abundè reperiuntur, pro qui-
bus emolumenti non nihil as-
serens erit totum cognomen
notare, & reliquorum ut Ca-
pitis, Capituli, Libri, &c.
eas syllabas scribere, donec
de medio amphibologia de-
matur, e. g. pro Particula

part.

part. pro Parte *Parte* pro Ca-
pite *Cap.* pro Capitulo *cap.*
&c. vel ut aliis potius lubet
per initialem litteram parti-
culam à parte differri, ut pro
Particula *par.* pro Parte *Par.*
sic & de Capite, & capitulo:
idem intelligatur de omnibus
diminutivis cum suis à qui-
bus diminuntur; potest etiam
breviùs, & commodiùs fieri
(cui regula quidem inhareo)
pro Capite C. pro Capitulo c.
pro Parte P. pro particula p.
& per consequens C. sive ma-
jor, sive minor sit, nil præter
Caput, & capitulum significa-
re posse statuimus, & ad Ca-
nonem denotandum fiat *Can.*
& pro Codice *Cod.* sed ut Le-
ctores adjuvènt, quomodo Jus

D 5 de:

debeat tam Canonicū, quā Civile citari legatur. Theologia tripartita Patris Richardi Arsdeckin Societatis Jesu Sacrae Theologiae professoris Tom. 2. P. 2. Cap. 1. & 4. editionis in quarto apud Joannem Jacobum Hertz anno Julii 1700. Appendix Reverendi Patris Fratris Anacleti Reiffenstuel Ordinis Minoris Sancti Francisci Reformatorum Provinciae Bavariae in calce Operis sui moralis editi in quarto Venetiis 1710. & praesertim pro Jure Canonico valeret consulere Patrem Winceslaum Steiger Jesuitam in principio Repertorii Juris Canonici editi in folio 1713. non hic loqui de quibusdam

et:

arbitrariis aut abusionibus audeo, quibus praescribi regula potest, quae nullam cum suo significato connexionem similitudinem protineat, ut pro Paragrapheo Digesto ff. &c. d. corum praecipue significationem Astrologorum chara-

Ad. aretens pro integritate citandi intenditur, ut proinde pro correcto praesentem est contra, utque intelligatur, ut observet Agonem est idem ac vna timor, etiam in constitutione sua Aristoteles pro donato, ac in Tempore appenso.

De Authorum nominum alteratione.

De Authoritatum alteratione & relatione.

De Titulorum Operum citatione.

QUando, & quomodo in citationibus authoritatis, ac Authorum nomina alteranda, in praesenti paragrapho non otiose explanatur; at ne perperam introducatur, Authorum, & authoritatum alterationem in diversis cujuscumque idiomatis mutatione consistere sciendum: quae quidem mutatio permissa quantum-

vis

vis videatur, à rationibus attamen, quas adhibent aliqui, toto animo me abhorrere confiteor; sed authoritates cujuscumque operis in quodlibet idioma ab ipsis diversum mutari non posse dissentio; dempto, pro Opere italico authoritas latina non

est, quia an in praesentia, an aliquo in alio, cum Loreto Martei pro suo problemate, de lingua hebraica in libra cum lingua latina annexo cum Theorica vulgaris versus ne equidem configam, lingua latina italicam antecellit, pro eo saltem, quod nostrae iudicant aures, in Opere latinis motis conscripto, itali verbi sonus dissonus evadit, autho-

ritica-

ritatibus è contra latinis Opus in sua Sylva de varia le-
pus condecoratur italicum sicut Doctor Thomas Cercan
pro quorundam ideoque ad de Tallada Valentinus Xati-
luctudine laudes non interius in *Verdadere gobierno de*
pono, dum quaslibet auctores *Monarquia Española*, &
riates suum in idioma con- prater hos nonnulli, adfint
vertunt; ut Gallis, ac Hispanis tametsi quidam ex Gallorum,
nis plerumque in operibus Hispanorumque genere, quos
obfervantur, sicut in eo ano- non satis commendo, & in-
nymo libra, cujus titulus: *Le* quorum mente recta citandi
Ars de vivre sçavoir pour l'An- methodus non oblitterata re-
teur de la pratique des vertus manfit, ut Ludovicus Bayles
abrége des traduits de l'Anglo- sa novis Discepetimentis
in; dispari non methodo Patet supra citatas principales par-
Jofeph de Fontana, & Patet tes infirmatas in capacitate
Ignacius Gaston Pardies in- basis ventris; Author anony-
Francis libris utuntur, unus mus in libro titulum habens
in Observationibus Cameræ *Hippocrate de l'usage de chi-*
annorum 1660. & 1681. sicut *machine pour le purgation des fi-*
in Discursibus Motus localis; *ores*; D. Franciscus Ventura
Petrus Massa Eques Hispani- de Sala, & Abasco Eques or-
len- dinis

Opus in sua Sylva de varia le-
pus condecoratur italicum sicut Doctor Thomas Cercan
pro quorundam ideoque ad de Tallada Valentinus Xati-
luctudine laudes non interius in *Verdadere gobierno de*
pono, dum quaslibet auctores *Monarquia Española*, &
riates suum in idioma con- prater hos nonnulli, adfint
vertunt; ut Gallis, ac Hispanis tametsi quidam ex Gallorum,
nis plerumque in operibus Hispanorumque genere, quos
obfervantur, sicut in eo ano- non satis commendo, & in-
nymo libra, cujus titulus: *Le* quorum mente recta citandi
Ars de vivre sçavoir pour l'An- methodus non oblitterata re-
teur de la pratique des vertus manfit, ut Ludovicus Bayles
abrége des traduits de l'Anglo- sa novis Discepetimentis
in; dispari non methodo Patet supra citatas principales par-
Jofeph de Fontana, & Patet tes infirmatas in capacitate
Ignacius Gaston Pardies in- basis ventris; Author anony-
Francis libris utuntur, unus mus in libro titulum habens
in Observationibus Cameræ *Hippocrate de l'usage de chi-*
annorum 1660. & 1681. sicut *machine pour le purgation des fi-*
in Discursibus Motus localis; *ores*; D. Franciscus Ventura
Petrus Massa Eques Hispani- de Sala, & Abasco Eques or-
len- dinis

.

.

dinis Sancti Jacobi in Opere
suo libero sermone constructo
atque inscripto: *Despres*
Dies la primera obliacion, y gl
sa de ordenes militares, &c.

De autoritatum relatio-
ne aliquid adnectere hoc e-
quidem in loco non prater-
eundem censeo; Itaque pau-
ci non sunt, qui autoritatem
referunt; ne sunt in se simpli-
citer, cunctos quasi Orbis ter-
rarum Homines plenam idio-
matum cognitionem posside-
re supponant: hoc pro hebræa
persæ, græcæque lingua
contingit, cælibus in circum-
stantiis hæc potissimum regu-
la præo quolibet uti debere,
nimis, cujuscumque idio-
matæ sit, affertur auctoritas,

sed

sed ea in idiomate illo, quo
Opus scribitur non explica-
tione privetur; hoc tamen
excepto, quod generalis lin-
gua non sit, ut latina, & ita-
lica, quarum explicationes
utpotè omnium vulgarissimarum
etiam in Ultrajectis, ne-
cessariò minimè requiruntur.
Ita observat Philippus Clu-
verius in Sicilia paucis edi-
ta Lugduni Batavorum 1619.
in qua post Authorum Græ-
corum textus, eosdem à se
latine versos semper addit;
etiam Michæ Gellio in Tre-
statu gallico scripto: *Traité*
des plus belles Bibliothèques de l'
Europe Parisiis in duodecimo
apud Stephanum Michalletum
1689. latinita auctoritatibus

gal-

gallicam declarationem Operi suo gallico correspondentem apponit; alique complures.

Pro mala quoque autoritatum relatione, hic obiter primò animadvertendum est, Sancti, vel eximii alterius Viri gestum aliquod memorabile referri non posse, & pro testimonio ejus vitam imprudenter adducere sine Auctoris nomine, quia apud literas profitescentes errorem palmarium esse patet: minus etiam Sancti, vel alterius Monachi vitam à bonis pluribus extrahi solet, aut potest; huius errorum generis de quodam ut Eleano, exemplaria trahere poterimus, sed tan-

tum

tum patefacere reor, quod Frater Dominicus Antonius Gandolphus Genuensis ab In-
cemelio Augustiniani Ordinis in Dissertatione historica de ducentis celeberrimis Augustinianis Scriptoribus ex illis, qui obierunt post magnam unionem Ordinis Eremitici usque ad finem Tridentini Concilii edita Romæ in quarto 1704. in calce quindecim Scriptores de Vita Sancti Nicolai de Tolentino, septem de Beata Clara de Montefalco, septedecim de Beata Rita de Cassia solemner notare non fuit oblitus; hoc etiam serè in historiis accidit, ut in relatione cujusdam rei segnitè aliqui, & incrudite citant,

ut

ut legitur in ejus historia citre illius hystoriz Scriptoris declarationem ; en quod pramemorum Ioannem Sleidanum multæ sanè sedulitatis Authorem lib. 1. de quatuor summis Imperiis prope principum non fuit adnotare peractum : *Plutarchus pugnam Marasboniam à trecentis fere historicis descriptam esse affirmat*, & historiam conquestionis Hierosolymitanæ quasi Scriptores quinquaginta descriptisse refert eos impigre enumerando Laurentius Pignoria in Notitiis historicis circa Hierosolymam conquestam Torquati Tassi impressionis Venetæ in vigesimo quarto italicè apud Nicolau

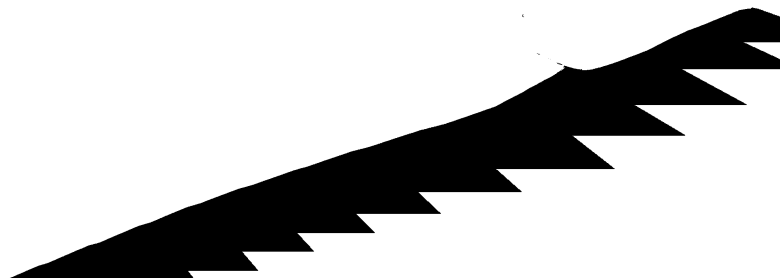
Mis-

Misserini 1625. secundò non absunt authoritates eo modo citantes, quo comperiri non possunt omni citatione penitus exclusa, videlicet Capitulis, capituli, literæ marginalis, articuli, &c. & quò voluminosus est liber, error è notabilior advenit ; hoc advertit Franciscus Sylvius Ambianus in Progymnasmar. in artem oratoriam *Centuria* . cap. 48. apud Hyacinthum Gimnam in Elogiis Incuriorum Rosciani P. 1. in introductione ; ait enim Sylvius : *Non scribimus, aut dicimus alios erudiamus, non Auctor tantum, sed locus, ubi Auctor dicat, non ineptè advocatur.*

Nec licitum esse confirmo

cu-

Ed. e
universi
non per
de come
autonom

cujusvis Authoris nomen, & cognomen sub taciturnitatis umbris amittere: ut *Quidam dixit*, vel *ut cecinit quidam Poeta*, sive *ut ait ille Sapiens*, &c. contra quos asserere non paveo: iste Poeta, iste Sapiens, &c. si digni sunt citatione, quare non notantur: si ea digni non sunt, quomodo citantur? hoc equidem suspicor ab iisdem fieri Scriptoribus hujusmodi auctoritates citantibus, ut eorum dicta ab ea inani auctoritatis specie firmata viderentur: sed tamen hoc absolute, & universaliter in praxim ductum non posse judico, nisi id esse de communi, & amplexu antonomasia præditis, ut pro-

sen-

sententiarum Magistro Petrus Lögobardus Archiepiscopus Parisiensis, qui anno Domini 1140. sub Conrado Imperatore III. claruit juxta Joannem Trittenhamium dicti Longobardi vitæ Scriptorem insitæ in ejusdem Parisiensis Præsulis Opere inscripto: *In omnes Divi Pauli Epistolæ* Anno 1140. scripto, & in lucem Parisiis edito in octavo apud Joannem Foucherium 1543. pro Apostolo, & Gentium Doctore Divus Paulus; pro Doctore Angelico Divus Thomas Ordinis Dominicani &c. tametsi nullo pacto citari Authores per solam antonomasiam haud absolum putarem, sub antonomasia etenim

aim Philosophus sunt Aristotiles Scagrita, Marcus Antoninus Imperator, Leo Episcopus Thessalonienſis, Raymundus Lullius, & noviter Charchefius, ſed Renatus Deschartes, quem plures Recentiores Philosophum antonomastiçè vocant, videlicet Joannes Jacobus Waldſchmidt Medicinæ Doctör lib. 1. theca historica, & chronologia *Institutionum Medicinæ rationalis Cap. 4. de Spiritibus* §. 5. Theodorus Crasnen in suo tractatu de Homine, Antonius le Grand in sua philosophia, omnesque passim Cartesiani Systematis Sectatores. Sub antonomasia *Lucerna Juris* inscribuntur Baldus de Ubaldis Perusinus, Bartolus

de

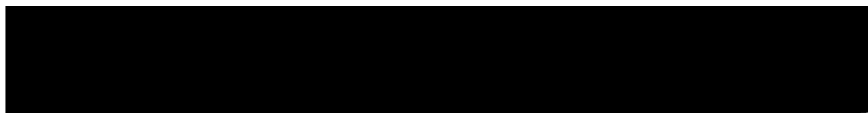
de Saxo Ferrato, Irnerius juris Consultus Bononiensis, Nicolaus de Tudesco, ſed de Thedeſchis Civis, & Archiepiſcopus Panormitanus, qui sub antonomasia quoque Abbatidis Panormitani communiter venit, & quem falſò nominavit de *Sudeſchis* Dionysius Simon in Nova Bibliotheca historica, & chronologica edita gallicè in duodecimo Parisiis 1691. apud Robertum Papie, sub antonomasia *Sabulis* Joannes Dñs natione Schoetus, & Petrus de bella pertica, & sub eadem *Eximius* Franciscus Suarez Jesuita, & Nicolaus de Orbellis, pro quo confuſus prædictus Joannes Mol-

E

lerus

lerus in prædicta Homonymia *Ursula Benincasa*. Quod
 moscopia historico-philologica italice cognomen istud ver-
 to-critica *Sat. 3. Cap. 5. §. 9.* teretur, deberet omnino in-
 10. 11. etc. terpretari *Madio*, quod falsū
 De Authorum nominibus enitit; hujus etenim Autho-
 et cognominis citandis quævis nostri Panormitani cognō-
 Eber scire fas est: quod si nomen est *Maggio*, cum providē
 idioma transferri ab simile de sedulo noster D. Antonianus
 beant, eo quæcunq; modo trans Mongitore in Bibliotheca
 feni, ut in vero idiomate *Sicula Tom. 1. nominat Fran-*
 omni molestia depreta com *Ursula Maria Magius*, sicut
 poriri valeant; taliter ut *Augustiam Ferrantes Imperatus*,
 lherum pñscentis cognomen ab aliquibus *Ferdinandus Int-*
 vel alterius nequeat, aut imperatus dicitur & pro diversa
 alterari, ut tum suo naturalit ab ea, quam doceo, citatione
 et primo idiomate similitudines interdum non parvi qui-
 tudinis fons: retineat; non tam momenti sub luminis
 autem, ut quidam, cuius noturas prodire videatur, ut
 men venerationis causa supra præsentis de nostro Beato
 primo, citat in Opere suo *Augustino Novello ex Fami-*
 italico *Ursula Magius in vito Salvia de Thermis, seu de Thermis*
 reris
 E 3 nunc

hunc vernaculè di *Termino*
 pro aliquorum sanè placito
 vel ignorantia viget, qui co-
 gnomen de *Thermitis* alterant
Thermitanus alii de *Terrano*
 alii de *Turano*, alii de *Terrano*
 &c. suprà dictum propterea
 Monitorem in Bibliotheca
 Tom. 1. in verbo *Augustinus*
Novellus hanc eandem materiam
 riam disertissimè exagitant
 consulite, & præcipuè D^{no}, quod penitus advertis-
 Vincentium Auream Panormi
 mitanum Juris utriusque Do-
 ctorem. Cap. 2. & 3. sui Opus-
 culi editi Panormi in quartis
 Typis Dominici Cortese
 1710. cui titulum tradidit
 il Beato *Agostino Novello* Panormi
lermitano, Opera apologetica
 in cui sè prova, che il Beato

Agostino Novello sè di nascita
 palermitano della nobile fami-
 lia *Termino* contro le opposi-
 zioni di *Bernardino Affiscalco*,
 idest *Francisci Alibrandi*
Messanense, cujus Opus pro-
 hibitum fuit Panormi ex Si-
 dei Inquisitoribus die 24.
 Augusti 1665.) e d'altri Au-
 tori; hęc itaque de *Thermitis*
 traditi usurpavere, absque
 cogno-
 mentum esse non pa-
 ronymicum, aut potius gen-
 erale, sed ex familia de *Ther-*
 mite excerptum, sicut hujus
 conspicue sobolis, ejusdemq;
 cognomen *Syracusanum*,
 hunc Præsulem habemus Ill.
 D. *Asdrubalem de Thermitis*
 Panormitanum, ac pro co-

guementis in adjectiva *ma. Augustini, Celsi* d. 4. ubi
tandis, non pauci confunde-
runt Rodricum à Castro cum *ma. barbaris* qui, *mibi*
Stephano Rodrico Castrensi *mibi* *dispositis* *librorum*.

Pro citandis librorum tituli debet eo modo referti,
cuius idem adhuc dubium ex-
stat à Lectore deprehen-
tat; utque citatis resolvam
latine, cum, Pater Angelicus
librorum, inquam, tituli de
Aprofina sub nomine Joannis
bent citari, ut sunt, de
Petri Jacobi Villani in *Visera*
attamen loquendo, qui *in*
Joannis Baptista Ma-
alienum idioma conversi ad
ini in liberculo *le Fische*;
modum ab ingenio distant
Robustus Pogonomega; seu
& non unquam liber ille, cu-
verius Andreas Barbatius in
jus titulus innovatur proinde
quodam Opusculo dicto *le*
inveniri posset; ejusdem sen-
Strigilae Joannes Capponius
sus fuit Pater Angelicus A
sub velamine Scipionia Ba-
profus in Bibliotheca Apro-
fina in alio Opusculo & *Staf-*
fina italicè edita Bononia
Andreas Calvus in
in duodecimo 1673. per Ma-
libro inscripto *Gloria*, &c.
notissus sub nomine Cornelii
enjuscumque tamen libri
Aspasi Antivigilini in verba
titulas de uno in aliud idio-

1

1

—

na transvehit quis, & quo
converso negati cuncta con-
velluntur; quomodo de libris
quibusdam gallis, deque ali-
quibus, ut observari fas erit,
usus in posterum facere; vos
ipsi studiorum Amatores Ado-
lescentes utamini.

S. VIII.

*De Anonymis, Pseudonymis, &
Plagiariis citandis.*

IN presenti paragra-
pho, ut praefata contin-
gat, quidpiam adhuc reman-
et ut innotescat, & est de
recta methodo Anonymos
Pseudonymos, ac Plagiarios
citandi: expromendum igitur

est

est ut accuratius differamus
quinam sub Anonymorum,
Pseudonymorum, & Plagia-
riorum nomine agnoscuntur;
Pseudonymos ideoque, dico,
anagrammatico, vel cemen-
to, aut larvato nomine uten-
tes esse, aliquandiu cogno-
mine, siue utroque; pro quo-
rum definitione huius itidem
sensus est Daniel Georgius
Morhofius in Polyhistor. lib.
1. Cap. 1. de Pseudonymis, &
Anonymis n. 1. edito in quar-
to. Lubecæ sumptibus Petri
Bokmanni. 1708. Plagiarios
tamen esse aliorum Tractatus
aut Opera vero Authores
protinus invito in lucem sub
eorum nomine procaciter
emittentes, adverte tamen,

B 3 cum

cum Plagiarios definimus, eos intelligimus in re literaria, non verò sicuti Periti juris accipiunt, sub nomine etiam plagii intelligunt sive liberi Hominis suppressionem aut alieni Servi, ut habetur ex Jano Vincentio Gravina Juris Consulto, & Antecessore Romano *Tom. 1. lib. 1. de ortu, & progressu Juris* Dicitur, *Cap. 34. de posteriori legibus, et Tom. 2. lib. 3. de legibus, et Senatus Consultis* & verò vel ipsi directe citentur, *Cap. 105. de lege Titiana Publica, et Cornelia* editionis Nicapolitanae in quarto 1713. Pseudonymorum ergo citare venit: an Monachus eo sub aut nomen, quo utuntur, & nomine, quod in Saeculo habet eorum nomen cognitum, & ubi aliquid in lucem emittit interpretationum esse possunt, foras hinc Pseudonymos

pandatur, si etenim nomen manifestatum solummodo erit, non verò sicuti Periti volueretur, hujusmodi pro-
fide Authores nullo possent medio deprehendi; prius aut nomen discooperitum expantatur, nomen deinceps sub quo occultantur: ut Joannes Antonius Dumaldus sub latere Romano *Tom. 1. lib. 1. de Ovidii Montalbani*, vel Petrus Arctinus sub nomine Paterni Reiri, &c. Plagiarii
verò vel ipsi directe citentur, vel e converso.
Dum locuti sumus de Pseudonymis, dicendum
an Monachus eo sub aut nomen, quo utuntur, & nomine, quod in Saeculo habet eorum nomen cognitum, & ubi aliquid in lucem emittit interpretationum esse possunt, foras hinc Pseudonymos

adscribendus; pro hujus qua-
stus resolutione patet: iam
non erunt, qui Monachum
istum non esse Pseudonymum
affirmare conabuntur, et
probabiliter, ratione ducti
quia nomen, quo usitur: er-
nomen suum, & non fictum
aut mutatum, nec alius sub
eo nomine venit; ego autem
ne his adhuc sub iudice per-
deat, non à Pseudonymorum
Catalogo delendum jam si-
miter assero. Ad hoc equi-
dem moveor; Monachus e-
tenim quicquid in Mundo re-
jecit, fur de eo utendo pro-
tinetur amittere; qui igitur e-
nomine usitur, quod rejectum
in Saeculo, utitur nomine su-
per quodquidam relictus de fu-

re;

re; utitur ergo nomine non
suo, quod, ut Pseudonymus
annuncietur satis, superque
sufficit.

Est, dicit, Plagiarius esse,
qui ut fastigatissimo, turgido-
que nomine gloriantur, alienis
cunctis Operibus potiun-
tur ut suis; in horum igitur
numerum scribit nequeunt Jo-
hannes. Casio Autem Brande-
burgien Mathemathicus, in
quem ut omnis erudicio-
ne locupletatus effulgeret,
Philippus Melancthon (dum-
taxat memoris) ejus amicus
de Chronico seu universali
dominanti transiit; sic re-
fert ante citatus Joannes
Mollerus in ejus Homony-
mographia Sect. 1. Cap. 2. §. 4.

& ne

& ne eruditionem præteream, prædictum Melancthonem cum esse, qui scripsit de locis communibus theologicis, cujus insuper Opus editum fuisse Venetiis sub nomine Philippi de Tetra nigra, ex Daniele Georgio Montoso in Polyhistoro Tom. 3. lib. 5. §. 17. hic notare non abs re, iudicavi; nec Athanasius Alexandrinus, cui falsò fuerunt attributæ *Expositiones in omnes Divi Pauli Epistolas*, quas Theophylactus Archiepiscopus Bulgariæ fecerat, & quærum interpres fuit Christophorus Passerus Romanus: Teste Joanne Fabro in Malleti suo contra Lutherum Tract. 5. ejus authoritatem infernit

in

in Epistola ad Lectorem annexa in eodem Theophylacti libro edito in octavo Parisiis 1537. sicut Joanni Baptiste Lapino adscriptæ ab aliquibus fuisse *Rima*, quas Ægydius Canisius Patritius Viterbiensis Ordinis Eremitani suaviori amantate consecerat, quod autumat Præter Dominicus Antonius Gandolphus in dissertatione præciata n. 3. pro se referens eruditissimum Abbatem Joannem Marium Crescimbenum (Vigilantissimum hodie Romæ Archidum Academiæ Custodem) nec ejusdem generis alii, quibus ob veritatis incertitudinem alieni Tractatus tribuantur, sicut istos Plagiarios

rios

rios recensendi, ut juxta quatuor observatur, & propter
notat ibidem n. 4. citatur hanc librem semel absque Au-
Gandolphus *Compendiū theologiae* theologiae nomine prodiit Vene-
logica *Veritatis*, Seraphinus tuis 1500. per M. Petrum de
Capponi à Porrecta Domini Perenghis, qui in Bibliotheca
nicanus adscribit Alberto Neapolitana Sancti Au-
Magna, sub quo nomine gustini recluditur. Vide pro-
impressum Venetiis in duo ptereà eundem Gandolphum
decimo 1588, absque Typo ibidem n. 30. seriei ejusdem
graphi nomine vidi, cujus Beati Aegydi editorum Ope-
in principio authenticum re- rum, & ego ipse prædictum
simonium pro eodem Beato Compendiū Theologicae Ve-
Alberto Magno perlegi; alii ritatis in septem libros com-
Divo Thomæ, Divo Bona- modè digestum omni Autho-
ventura, Petro de Taranta- rum nomine dissimulato jam
fia, Alexandro de Ales, & vidi editum Venetiis in duo-
Eminentissimo Aegydio Co- decimo apud Jacobum Pic-
lumnio, seu Columnæ Au- cajum, & Joannem Mariam
gustinianorum Ordinis Ro- Lenem Socios 1568, in cujus
nano, sub variis ideoque exordio, ubi de Authore
ominibus hic Tractatus edi- Operis censura sermōcinatur,
tur totum

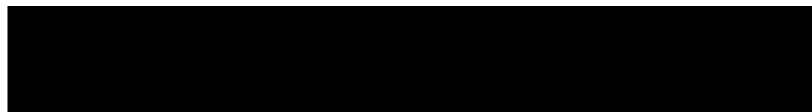
113
rios recensendi, ut juxta quatuor observatur, & propter
notat ibidem n. 4. citatur hanc librem semel absque Au-
Gandolphus *Compendiū theologiae* theologiae nomine prodiit Vene-
logica *Veritatis*, Seraphinus tuis 1500. per M. Petrum de
Capponi à Porrecta Domini Perenghis, qui in Bibliotheca
nicanus adscribit Alberto Neapolitana Sancti Au-
Magna, sub quo nomine gustini recluditur. Vide pro-
impressum Venetiis in duo ptereà eundem Gandolphum
decimo 1588, absque Typo ibidem n. 30. seriei ejusdem
graphi nomine vidi, cujus Beati Aegydi editorum Ope-
in principio authenticum re- rum, & ego ipse prædictum
simonium pro eodem Beato Compendiū Theologicae Ve-
Alberto Magno perlegi; alii ritatis in septem libros com-
Divo Thomæ, Divo Bona- modè digestum omni Autho-
ventura, Petro de Taranta- rum nomine dissimulato jam
fia, Alexandro de Ales, & vidi editum Venetiis in duo-
Eminentissimo Aegydio Co- decimo apud Jacobum Pic-
lumnio, seu Columnæ Au- cajum, & Joannem Mariam
gustinianorum Ordinis Ro- Lenem Socios 1568, in cujus
nano, sub variis ideoque exordio, ubi de Authore
ominibus hic Tractatus edi- Operis censura sermōcinatur,
tur totum

per Vossius lib. 3. Cap. 14. de *Historiis latinis* permemoratum libellum Cornelio Nepoti, Suetonio, & Tacito complures adscripsisse con- firmat; sed cujus sit iste liber, his verbis explicat Vossius ibidem: *omnes sunt Sex- tii Victoris*, idem dicit C. 30. & lib. 2. C. 8. pro- juremodi exemplis vide pra- dictum Gandolphum in eadē Dissertatione, quam toties allegavimus, n. 38. 90. 143. 159. &c. Ioseph Barberium à Sancto Elia in Opusculo *De Mysterio Petrarum Græcorum* editionis Neapolitanae in o- ctavo 1686. Andream Raine- rium Monachum Benedictinū in *Historia panegyrica Sancti An-*

Anselmi Archiepiscopi Can- tauiensis, edita Parmæ id quarto italicè anno 1700. per Paulum Monci lib. 3. num. 98. in fine, & num. 102. prope principium, &c. Contra predictos Plagia- rios, quos citatus Daniel Georgius Mothofus *Tom. 3. lib. 3. §. 17. n. 6.* (nullo modo quidem assensiente iudicio) inter Pseudonymos recenscri mavult, præter Angelicum Aprosium sub Scipionis Gla- reani velamine tectum; in Grillaja *grillo 7. & 8.* etiam Publius Virgilius Maro Italus Mantuanus; latialis nuncu- patus Homerus, excinit contra Battyllum Poetam, qui Car- mina Virgilii in Caesaris Au- gusti

gusti decus constructa, omni
ignominie labe dejecta, fu-
ratus fuerat.

*Hos ego versiculos feci, tulit
alter honores.*

Et M. Valerius Martialis
lib. 2. Epigr. 66. editionis
Amstelodamensis in vigesimo
quarto apud Ioannem Ianfo-
nium 1628. sic modulatur.

*Errat avarorum fur avare li-
brorum*

*Fieri Poetam posse qui putat
tanti*

*Scriptura quanti conflet, et
Totius viliis*

*Non fore paratur, aut decem
sophos minimum;*

*Secreta quare carmina, et
Orudes curas*

*Quas nequit unus serinio
illique signatas*

Cu-

*Custodis ipse Virgilius Pater
charta*

*Qua trita domo mea inhor-
ruit mentes*

*Mutare Dominum non potest
liber nosse;*

*Sed pumicata fronte, si quis
est non domus*

*Nec utilitatis solus, atque
membrana;*

*Mercare, tales habeo, nec
sciet quisquam;*

*Alicui quisque veniat, et
petit famam;*

*Non emere librum, sed flori-
tium debet.*

Non ex hoc eduxit centenas
contra non immittentes eos-

dem Epigrammatos centesimo
libri decimi canere sic prole-

qui censuit.

Quid

*Quid fult, neque versos
tuos misces?*

*Cum haigante quid tibi
ser libret?*

*Quid congruere cum Leon
bus Vulpes,*

*Aquilisque similes facere
Etas quavis?*

*Habitas libris alteram po
dem Leda,*

*Incepto, frustra curae ligas
curres.*

Anonymos tandem eos el
se, declaro, qui a suis me
libris quodcumque tum lar
vatum, tum eumentum no
men abolent, vel qui tantum
generaliter ponunt a quodam
Religioso, vel a quodam Aca
demico, &c. aut literis pun
ctatis utuntur, quae nomina
sunt,

sunt, sive cognominis ele
menta sicut D. I. A. M. vel
D. F. F. sive D. I. B. O. aut
D. C. G. &c. multiplici ex
Capite librum anonymum
efficiunt, ob actum scilicet
Virtutis se humiliando, ne
aliquam in hoc Mundo glo
riam consequi possent; vel
per verecundiam, qui in
Opere publica luce protinus
indigno, proprium nomen
imponere verentur; sive no
men tacent usque dum de eo
quicquid dicatur in Orbe
sentiant; at equidem Ego, ut
facetè dicam, ab oppositæ
opinionis sensu nullam per
rationem abessem, ne irrisio
ni subjiciar Antonii Abbatis,
qui in suo Opusculo inscripto
F Le

Le Fraſcberie : *faſtiul.* 2. in ſuppreſſo mandavit ; ſive, *Ite*
Satyra dicta Pegafus verſ. 6. Baccius Baldini in ſuo di-
 Alini nomen ſic Anonymis ſcurſu, quem anonymum edi-
 tribuit. dit ſupra Deorum Gentilium
Non ſai Tu, che non han gli genealogiam, &c. poſterior
Alini il nome ? verò Anonymos citandi Me-

Methodus igitur Anony- thodus non eſſentialiter in-
 mos citandi ex ſequentibus teret, ſed ſi alios tamen cru-
 exemplaribus oſtenditur : ut dire velimus. Et jam maxi-
 refert Anonymus in Litera- nis Deo Optimo Maximo
 torum memoriis Academiae laudibus perſolutis, de no-
 Gelatorum ; ſeu, ut docet, tra RECTA CITANDI ME-
 Anonymus quidam in Albo THODO ſit ſatis.
 auſtriaco Mariano &c. In cu-
 juſdam tamen Anonymi no-
 minis ſi cognitionem veni-
 mus, hæc alia erit in citatio-
 nibus Methodus adhibenda :
 ut legitur in Philoſophico
 Nihil, quod Ludovicus Scon-
 leben publicæ luci nomine
 ſup-

*Quoties in hujus libri decursu
 Diaria Litterarum Italiae
 citantur Lectorum admoni-
 tum volo non à me antiqua
 sed recentiora intelligi Vo-
 netiis in duodecimo excus-
 ab anno 1710. successive.*

IN

IN CURIOSORUM
Gratiam breves Pseudony-
morum, Plagiariorum,
& Anonymorum
Indiculi.

DE Methodo citandi
 Pseudonymos, Pla-
 giarios, & Anonymos jam
 discernimus, nunc verò ho-
 rum aliquos pertingere non
 inutile, & incongruum arbi-
 tror, sicut non inutile, & in-
 congruum non existimarunt
 Pater Angelicus Aprosius,
 qui de istis egit tum in Gril-
 laja, tum in alio suo Opuscu-
 lo, quod inscripsit *Visera al-*
zata; Vincentius Placcius,
 qui edidit de Scriptioribus
 Anonymis, & Pseudonymis;

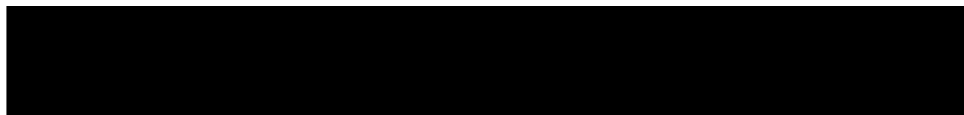

Adrianus Bailetus, qui de
Pseudonymis gallicè scripsit;
Jacobus Bekerus, qui de
Pseudonymis tractavit; Pe-
trus Scavenius, qui Pseudo-
nymorum indiculum fecit;
Daniel Morhofus, cui de
Anonymis, & Pseudonymis
agere placuit; Jacobus de
Thomasio, qui integrum, &
voluminosum librum de Pla-
gio literario condidit, & alii,
qui de Anonymis, Pseudo-
nymis, & Plagiariis vel ex-
instituto, vel incidenter ege-
runt: sed prius quàm aliquos
Pseudonymos, & Plagiarios
detegam, seu potius dete-
ctos exponam, hic ante eos
de Ferrante Imperato Italico
Neapolitano aliquid notare

statui

statui; Iste igitur Imperatus
historiam naturalem à Nico-
lao Antonio Stelliola ejus-
dem historiz Authore centu-
scutatis emit, simulque po-
testatem illam, tanquam in-
genii proprii fœtus publican-
di fuit pactus, quam histo-
riam idem Imperatus in ser-
monem commutavit hetru-
cum, & edidit in folio Nea-
poli anno 1599. ut testatur
Vincentius Placcius in Tra-
tatu de Scriptoribus Ano-
nymis, & Pseudonymis p. 213.
pud Joannem Mollerum
Lunsburgo-Cimbrum in Ho-
nomoſcopia historico-phi-
logico-critica Sect. 2. C. 2.
4. licet Fabius Columna in
præfatione sui libri, cujus

F 4 est

est titulus *Minus cognitatum*, rariorumque nobis *Cato* *Scipii* prædictam historiam ipsius Imperati esse diversis conjecturis eruat, videndus itaque est Leonardus Nicodemus in additionibus ad Bibliothecam Neapolitanam Nicolai Toppii impressis in folio Neapolitane per Salvatorem Castaldum 1683. in verbo *Ferrantes Imperatus*, ubi Imperatus repetendus anceps propterea sum-

Sit de Pseudonymis ergo qui nimis abuti videntur di-
 cti Danielis Georgii Morho-
 ni lib. 1. *Polyhistoris* C. 9. *de*
Anonymis, & *Pseudonymis*
 11. inquietis *sape fictum*
men, vel alia ratione immuta-

tio-

torem librum facit, quam si
 verum nomen agnosceretur.

Aliquando pro famosis confi-
 ciendis libellis, ut ab aliquo
 se periculo eximerent libros
 in suos alienis nominibus indu-
 unt, ut opinio est de Notitiis,
 five Relationibus Parnassi,
 quæ sub Trajani Boccalini
 nomine circumferuntur. Vide
 Laurentium Crassum in Elo-
 giis Hominum illustrium, quæ
 citat Daniel Morhofus ibidē,

& posteriùs eodem loco C.
 16. n. 65. Utrumque Pseudo-
 nymorum motivum Franci-
 sci lib. 1. *Polyhistoris* C. 9. *de*
Deleboe Sylvius Aca-
 demie Lugduno-Batavæ Pro-
 fessor in præfatione libri pri-
 mi Ideæ novæ praxeos Medi-

F 3 fir-

firmat: *Quamvis magui non* **CIRCULATIONE, ET HO-**
faciam mea Opuscula, nolim **MINIS GENERATIONE,**
tamen ipsa quovis modo corru-
pta edi à quovis me vivente, ac fama bona noceret, stylum
inscio. Quapropter ut meo saltem imitatus ex penario suo
tem bonori, ac Reipublica uti defario, & a seitis moribus pau-
litate consulam, omnes monitus conscripsit, edidisque non-
velim, me pro meo minime agnovit maleferiatas. Cujus d-
stere, quod anno 1664. fuisse contempti nullam hic fecit-

COLLEGI MEDICORUM *Assem mentionem, nisi aliquos Vi-*
CTICI, *meoque nomine Fratri boni stylo facti dubii per lite-*
cosursi, edidis Thomas Matias me rogassent.
sbias Gotaiur: ut nec quod an **1 DONIANUS ESPA-**
dio hoc anno 1671. Parisiis su- **NET Tolofani Parlament;**
PRAELOS MEAE *situlo edidit: benator edidit:*

disse Fridericum Leonardum **Arcanum Hermetica pbilo-**
multis minus libellum famosum **phibia,** *cjus verò nomen in-*
ac turpem, quò ante paucos an-
nos sub **DISPUTATIONUM** *gramma purissimum est, ac*
MEDICARUM PARTE SE- *geniolo sub enigmate latet*
CUNDA DE SEMIN- *eres Nos unda Tagi: ex Jo-*

anne Jacobo Mangeto in Bibliotheca Chemica curiosa Tom. 1. lib. 1. Sect. 1. Subsect. 2. n. 56. hunc Donianum Daniel Georgius Morhofus in Polyhistore Tom. 2. lib. 1. C. 15. n. 17. Joannem appellat, de quo, ait, præter supradictum, alium effecisse libræ, cui titulum dedit :

Enchiridion Physicæ restitutum, atque nomen ejus sub hoc anagramma celasse : *Spes mea est in igne.*

3 ANGELICUS APROSIUS natione Ligurum, patriæ Vintimiliensis Ordinis Augustiniani, (de quo plura habet Petrus Franciscus Passorinus Prothonotarius Apostolicus in Schedario liberali-
im :

impresso Placentiæ in quarto 1659. P. 7. Epist. 5.) edidit italicè :

La Grillaja : Neapoli per Novellum de Bonis in duodecimo 1668. &

Lo Scudo di Rinaldo : 1646. sub nomine Scipionis Glareani.

Le Vigilie del Capricorno : in duodecimo Venetiis 1678. per Combi, & Noh ; sub nomine Pauli Genari Chienfis.

Biblioteca Apofiana : in duodecimo Bononiæ per Manolassos 1673. sub nomine Cornelii Alpasii Antivigilmi.

Osservazioni alla Tragedia di Betisa d'Antonio Muletto, &

Annotazioni all'Arte degli Amm-

Amanti di Petro Michele, sub nomine Oldauri Scioppii.

Vifera alata in duodecimo Parmæ 1689. sub nomine Petri Jacobi Villani.

Il Veratro in duodecimo Venetiis 1645. ex Typographia Leniana, & Uccelliana, sub nomine Sapricii Sapricii, aliosque sic liberculos edidit.

3 ALBERTUS PICCIOLUS Messanenſis Congregationis Oratorii Sacerdos, sub nomine anagrammatico. *L. Porcii Calbeti* J.C. edidit Venetiis apud Nicolaum Miſſerinum 1624. in quarto.

♦ Y A A K T H P I O N *adversus mamertina inhumanitatis columnatores*: ex Claudio Mazzeo in Malleo pro marmorea in-

inſcriptione erecta Meſſanæ 1648.

4 PATER PLACIDUS SAMPERI Meſſanenſis Societatis Jeſu, sub nomine Doctoris Marci Antonii Seſtini edidit in quarto Meſſanæ sub falſis ſubſcriptionibus Peruſiæ, & Maceratę apud Petrum Salvi 1648.

La Felicità caduta, la Coſtanza affinata, la Repubblica diſordinata: Dialoghi, ove ſerriamente ſi ragiona de' diſordini ſucceduti per le Rivoluzioni di Palermo, & di Napoli nell'anno 1647. e della coſtantiffima fedeltà della Nobiliſſima, ed Eſemplare Città di Meſſina in ogni tempo alla Maſtā del Re ſuo Signore offervata: ex eodem

dem Mazzeo ; qui dein liber fuit per Edictum Sanctissimæ Inquisitionis de medio sublatus .

5 PATER BONAVENTURA ANGILERIUS Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci Siculus Marsalensis , edidit in octavo Vennetiis 1686. sumptibus Pontii Bernardoni Bibliopolæ sub signo Temporis .

Lux magica physica sub nomine Lillii Betani : ex D. Antonino Mongitore in Bibliotheca Sicula Tom. 1.

6 PATER D. FRANCISCUS MARIA MAGIUS Panormitanus ex Theatinarum Ordine , latino scripsit & edidit :

De

De Memorabilibus aliquot gestis Domini Aloysii de Sancto Severino Bisignani Principis Neapoli ex Typographia Ægydii Longo 1679. in octavo sub nomine Joannis Francisci Amagrima , & italicè edidit Panormi apud Decium Cirillum in folio 1649.

Vita della Venerabile Suora Ursula Benincasa Napolitana sub nomine Didaci Garcia de Trasmiera , ex eodem Mongitore ibidem .

7 JOSEPH GALEANUS Panormitanus Medicus, Philosophus , & Poeta , edidit :

Il Trionfo di S. Casimiro Principe di Colonia , celebrato per otto giorni nella Chiesa di S. Nicolò Tolentino de' RR. PP.

Scal-

Scalzi Agostiniani della Città di Palermo : Panormi apud Antonium Martarellū 1636. in quarto sub nomine Josephi Sanclementis.

Il Mare amarissimo della Passione di Gesù Cristo, Ponderazioni devote : Panormi apud Carolū Adamū 1674. in octavo sub nomine Bruni Cibaldi, ac sub eadem larva edidit :

Del vero metodo di conservar la sanità, e di curare ogni morbo col solo uso dell'acquaviva : Panormi apud Petrum de Isola 1663. in duodecimo, cui larvæ addidit Galeanus ipse *Romano*, eum proinde Prosper Mandosius Nobilis Romanus, & Sancti Stephani

mi Eques Bibliothecæ Romanæ Constructor inter Romanos Scriptores enumeravit, & in sua Bibliotheca Romana edita Romæ in quarto 1682. de Galeano meminit *Centuria 4. num. 32.* Id ipsum noster Mongitore notavit loco supra citato.

8. CÆSAR URSINUS, edidit Poemata in Macherontas distinctum, cui titulum tradidit :

Capriccia maccarronica sub nomine Magistri Stopini in decimo sexto Venetiis ; hoc verò desumpsit ex Epistola ad Lectorem, quæ inserta est in quodam Opere poetico ejusdem Cæsaris Ursini edito in octavo Venetiis 1630. per Evan-

140

Evangelistam Deuchinum inscripto *Diporti poetici*.

9 CAROLUS CALA

Neapolitanus edidit Parisiis die vigesimo sexto Aprilis, & Neapoli per Dominicum Maccaranū 1648. in quarto.

Risposta al Manifesto del Re di Francia sub nomine Larcandi Laco : ut legitur in Supplemento Bibliothecę Neapolitanę Nicolai Toppii ab eodem Toppio confecto.

10 BARTHOLOMÆUS

BILLOTTA natione Neapolitanus, patria Beneventanus, edidit Neapoli apud Joannem Baptistam Subtilem 1606. in octavo sub nomine Equitis Alexandri Michaelis Sanniti.

II

141

Il Pianto di Teone carminibus tum italicis, tum latinis expressum : ex eodem Toppio in Bibliotheca Neapolitana P. 1.

11 FERRANTES PALAVICINUS Italus Placentiæ natus, edidit :

L'Ambasciatore invidiato sub cognominis anagramma Alcinii Lupa : ex Abbate D. Hieronymo Ghilini in Theatro Hominum litteratorum P. 2.

12 GUILIELMUS PLATTI Mondainenfis, edidit :

Il Mondo smascherato, discursus politicos, & morales continens, Patavii in duodecimo 1645.

Il Guerriero in duodecimo Vene-

—

Venetiis apud Guilielmum
Oddoni 1645. sub nomine
Glemogli Talpi : ex Petro
Jacobo Villani in *Visera al-*

2as. n. 64.

13 GREGORIUS LETI
ut olim legi (ni fallor) Ita-
lo-Sabaudus edidit :

Vita di Sisto Quinto Ponte-
fice sub nomine Gelsii Rogeri
unde Napolionus Jacobi se-
quens Tetrafficum compo-

suit :
Ut nomen lateas GREGORI
grammase LETI

GELSIO ROGERI *versis*
idemque sonas
Pontificis XISTI salame-
dum gesta recenset
Postorem celebrat, ejus
Ovile fugit.

Ex

Ex eodē Villani ibidem n. 28.

14 JOANNES VICTO-
RIUS ROSCIUS, seu DE
ROSSIS, aut DE RUBRIS
Nobilis Romanus, edidit in
octavo Lipsiæ sumptibus Jo-
annis Friderici Gleditschi
anno 1692.

Pinacotheca Virorum doctri-
na, vel ingenii laude Illustriū
sub nomine Jani Nicii Ery-
thraei : ex Daniele Georgio
Morhofio in Polyhistoro Tom.
1. lib. 1. Cap. 19. n. 60.

15 *Esica Christiana*, quæ
edita est in quarto Seleno-
burgi sumptibus Asteriorum,
ex sub nomine Cirelli circū-
fertur, hujus Authoris verum
nomen est JOANNES CREL-
LIUS è Sociniapis : ex co-
dem

—

—

dem ibidem *Tom. 3. lib. 1. num. 3.*

16 JOANNES FRANCISCUS LAUREDANUS Italus Venetus sub ficto nomine Gnei Falcidii Donalori editit italicè Historiam mortis, & Rebellionis Borgiæ Ducis Valentini, Castrucci, Cromwellii Wallensteinii : ex eodè ibidem *Tom. 3. lib. 2. num. 8.*

nunc tamen hoc Opusculum sub proprio nomine circumit.

17 FRATER PAULUS SARPUS Venetus, non Minorita, ut perperam prædicitus Morhofus scripsit ibidem *num. 22.* sed ex aliquibus, & magis desumpta, & præpositius Ordinis Servitarum male olētis nominis Scriptor edidit Historiā Concilii Tri-

den- 1692.

dentini sub nomine Petri Suavis Polani : ex eodem ibidem *num. 22.* quæ Historia,

non paucis citatis, & insomniatis Authoribus inaniter fulcita, multis autoritatibus fictis inordinatè repleta, multissimis postremò cōsarcinata Fabellis à Sacra Rituum Cōgregatione fuit satis meritò proscrip̃ta.

18 THEOPHILUS FOLENGUS Monachus Benedi-

ctinus Civis Māruanus, edidit: *Macberronea* sub nomine

Merlini Coccai, ut ex ejus

vita apparet à Philippo Tho-

masino in octavo Amstelodami

per Abrahamum à Someren

G HIP-

1

2

3

Tristitia Mariana sub no-
mine Cryptophili Mariani.

Fides Cajetana in duodeci-
mo Panormi sub nomine Ra-
phæ Arcine & Siculi, quanquam
auctor Thomas Strozzi Socie-
tatis Jesu in Controversiis
Conceptionis lib. 8. C. 7. in
principio non bene clarificet
prædictus Marraccius sub
idem larva utrumque Opus
habeat, vel ne; ultimum
item Opusculum *Fides Caje-*
tanæ editionis Lugdunensis in
3vo. formatum. Accurati

NIUS MURATORIUS Sere-
nissimi Raynaldi I. Ducis Mu-
tine Bibliothecarius, & Ane-
dotarum Author, quas ex Am-
brosianæ Bibliothecæ Codi-
cibus eruit, edidit sub nomi-
ne Lamindi Pritanii:

*Reflessioni sopra il buon gusto
delle Scienze, e Parti* in duo-
decimo Venetiis 1708. &
Neapoli sub data Coloniz in
quarto 1715. ut apparet ex
Epistola ad Lectorem, quam
Ego legi huic secundæ edi-
tionis præfatum & sub eodem

I primi disegni della Repubblica Letteraria d'Italia, rubati al Secreto, e donati alla curiosità degli altri Eruditi: Neapoli in octavo 1703. ex Tomo primo Diarii Literatorum Italiae.

21 PETRUS PAULUS RAPHAELIVS Canonicus Lauretanus, scripsit anno 1708. *Sepulchrum Hermeti reſeratum*, ſive, *de Opere hermetico*, & editum fuit in octavo Venetiis 1715. apud Andream Poletti; nomen tamen Authoris ſub hoc velamine exiſtit *Sas Pulvis Hales Purpurea*, ut Nos Authores Diarii Literatorum Italiae erudiunt *Tom. 23. Articulo 13. in fine.*

22 GVALTERVS BVR-
LEVS

LEVS Anglus Auguſtinianus edidit in quarto Germania 1474. quod etiam Caſalis apud Bernardum Groſſum editum fuit 1603. librum:

De Vitis Philoſophorum ſub nomine Antonii Tala J. C. ex Fratre Dominico Antonio Gandolpho Genuenſi in Diſſertatione hiſtorica de ducentis celeberrimis Auguſtinianis Scripſtoribus, edita in quarto Roma *ann. 93.*

23 PATER PETRVS CONRADVS Ordinis Praedicatorum, edidit:

Sermones ad Populum ſub nomine Peregrini: ex Patre Ambroſio Altamura Dominicano in Appendice Bibliothecae Dominicae *ann. 1290.*

150

24 PETRVS DECHAMP

Societatis Jesu natione Gal-
lus, patria Bicuricus natus
anno 1613. edidit sub nomi-
ne Antonii Richardi:

*Libros tres de Harab. Jan-
seniana à Sancta Sede Aposto-
lica merito proscripta Parisiis
Typis Sebastiani Cramnoisy
1634. in folio.*

*Questionem facti de senten-
tia Theologorum Societatis Jesu
circa opiniones probabiles sub
eodè nomine ibidem in quar-
to 1659. ex Bibliotheca Jesui-
tarum edita in fol. Romæ 1676.*

25 PETRVS Civitatis A-
rezi undè ARETINVS di-
ctus, sive ut aliis lubet Flo-
rentinus sub anagrammatico
nomine Partenii Ricci, edidit

Ve-

Venetii apud Marcum Gi-
nammi in duodecimo:
*Vita di S. Tomaso d' Aquino
1636.*

*Specchio dell' Opera di Dio.
Parafraze sopra li sette Sal-
Vita della Beata Vergine.
L' Umoris del Figlio di Dio.
1645.*

*Vita di Santa Caterina Ver-
gine, e Martire. 1630.
Lettere 1637. quas solum
edidit in octavo, insuper Dia-
logum dictum Carte parlanti,
qui fuit per Decretum Sacre
Congregationis Indicis die
decimo octavo Junii anni
1680. proscriptum, ut appa-
ret ex Indice Librorum pro-
hibitorum edita Romæ in o-
ctavo 1711. G 4 Sunt*

151

[REDACTED]

Sunt jam viginti quinque
in Curioforum gratiam Pseu-
donymi expositi, poteram si
volueram istorum plusquam
mille notare, pro quibus er-
go inveniendis legere valet
Opusculum Angelici Apropii
Vifera alata, cui Apropius
ipse *Pentecosten* subnectit; Vin-
centium Placcium de Scri-
ptoribus Anonymis, & Pseu-
donymis; Leonem Allaccium
in Dramaturgia; Adrianum
Bailetti de Scriptoribus Pseu-
donymis in Tractatu gallice
scripto, & Parisiis anno 1690
excuso:

*Des Auteurs deguisez de
noms étrangers, empruntez,
supposez &c.* Jacobum Beke-
rum in Tractatu de Pseudo-
ny-

nymis; Petrum Scavenium in
Pseudonymorum indiculo;
Joannem Mollerum de Scri-
ptoribus Homonymis; quin
immo omnes ferè Bibliothe-
cas, Literatorum Elogia,
Diaria Literatorum Ita-
liæ, Acta Erudito-
rum Lipsiæ,
&c.

110 110 110
23 23 23

ADMONITIO AD LECTOREM.

Excipuum quancquam Plagiariorum Indiculum construd, & eorum furta admodum visuperem: nollem tamen eadem pice oblitum me habeas benevole Lector si de Plagiariis, Anonymis, atque Pseudonymis manuscriptum paucis cum ab hoc additis, ablatiis, aut leviter immutatis fueris compertum, ut scias propterea volo, prememoratum manuscriptum a me anno 1716. elaboratum fuisse, & pluribus elapsis a sui perfectione diebus, ut imprimendi facultatem obtinerem, id Regio Librorum Cenfori donavi, ubi jacturam fuisse fortassis passum, nec illud unquam reperi: quicquid proinde suis aut aliis manuscriptis durabit, adhuc confusum, aut suis probabiliter subreptum. EXI.

155
E X I G U U S
Plagiariorum Indiculum.

DE Plagiariis utique notulam concinnare decreveram, at multiplicem ob animadversionem, quam adnoto, eam non conficere protinus arbitratus eram, nec Plagiarios enumerare absolute. assentiebar, de ipsorum etenim nemine firmam scientiam habeo; Typographus tectus ut aliquod Opus propriis sumptibus edicam, magis vendibile reddat, cuiusdam primæ Classis Authoris celebre ei nomen apponet; sicuti (Teste Angelico Apræbo Liguro Virginiillien,

fi Augustiniano in Penteco-
ste num. 22.) Epistola Jacobi
Scaglia ex Impressoris mali-
tia, ut faciliore modo videri po-
tuerint, sub Joannis Baptista
Marini nomine prodire; Nec
nova Intellectus speculatio,
aut raro eveniens est, quin
immo Augustinus Mascardi
in suis Discursibus moralibus
supra Tabulam Gebetis itali-
cè Venetiis impressis in duo-
decimo 1666. per Joannem
Petrum Brigonci P. 3. *Discur-*
3. de Cris temporibus tran-
sactis non infrequenter con-
tingisse, testatur; hujus Typo-
graphorum generis fuit Ro-
bertus Scaplanus, qui Mar-
tus Haretici cujusdam Fran-
cisco Vatable viro quidam

Fi-

Fidei, doctrinaeque probatè
supposuit, à quo Crimine in-
terrogatus Robertus ob po-
næ timorem Genevam profu-
git, sed ejus simulachrum Lu-
teriae fuit exustum, sicut Re-
verendus Pater Jacobus Ti-
rinus Antuerpianus Societa-
tis Jesu in Authorum Indice,
quem Commentariis suis in
Sacram Scripturam subjun-
xit, in verbo *Franciscus Vatable*
ex Genebrardo, Pesi-
sevino, & Cornelio à Lapi-
de sit diligenter eruit. Opus
aliquoties quoddam alienigenae
Authoris esse certe non igno-
ramus, ultime autem eun-
dem verum Operis illius Au-
thorem quidam Auctor au-
didisse, aut sub ejus nomine

edi-

1

1

1

1

1

1

...rogo quin
giariorum sic labe tincti
meramus; sed si de cetero
laceat aliquos perpaucis
colligo, qui pluribus in
editis observantur, &

Noster Syracusus Ar-
des per totius Terra-
rbis ambitum insignis,
perenne Matheleos ja-
cem Romanos novum
Brigarem omni in-
sa trahatur Pauci Phi-
Brixina Abavillone

...concis insupe-
rabili doctrina contextuerat:
hujuscemodi librū APOLLO-
NIUS PERGEUS pro suo ja-
tare non erubuit. Ex D. An-
tonino Mongitore in Biblio-
theca Sicula Tom. 3.

2 COMES EMMANUEL
THESAVRVS Pedemonta-
nus Eques proprio insignavit
nomine Opus, quod inscribi-
tur:

*Del Regno d'Italia sotto i
Barbati, Epitome del Conte, e
Cavalier Gran Croce D.*

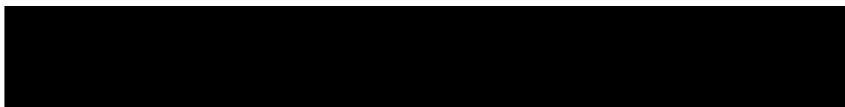

3 FRANCISCUS DE IN-
GENUIS, edidit:

*De Jurisdictione Serenissi-
mae Reipublicae Veneta* sub suo
nomine; Opus verò fuit ita-
licè scriptum à Fratre Paulo
Sarpio Servita, & latinitati
donatum à jurisperito Nico-
lao Crasso. Ex eodem in Vi-
siera alzata num. 40.

4. *Gamillus Leonardus* Me-
dicus Pisarenfis, scripsit
librum de Gemmis anno
1516. & Venetiis edidit,
dicavitque Caesari Borgia
Romandolae Duci; LUDO-
VICUS DOLCE hoc idem
Opus è latino in Petruscum
idionia transtulit, & sup-
presso veri Authoris nomine,
ac si ipse verus esset Author,
Ve-

Venetiis edidit anno 1565.
ex Georgio Baglivo Medico
Romano in Dissertatione de
lapidum vegetatione prope
finem inserta in Opere suo
medico, quod legi editionis
octavar Lugdunensis in quar-
to: qui quoque Baglivus pro
hoc Plagio sic eodem in loco
exclamat: O' turpe Plagium!
à detestabile furtum! à calamita-
tatem deplorandam literariae
Reipublicae: qua quidem cata-
mita: ne dicam pestis cum no-
stris etiam temporibus vigeat,
utile admodum esset, si quis
Plagiariorum historiam texe-
ret, & veris Authoribus sua
Opera restitueret. Hæc equi-
dem verba animum impule-
runt hunc Plagiariorum in-
diculum astruere.

5 **AUGUSTINUS BAR-
BOSA** Lusitanus Emmanue-
lis Advocati Regii Filius, Po-
steris pro suo transmittere
voluit Volumen quoddam:

*De Universo Ecclesiastico
Jure*, quod scriptum proprii
absque Authoris nomine re-
perit; fuit de hoc Plagio
diligenter, satis, superque
notat Joannes Victorius Ro-
scius nobilis Romanus sub
nomine Jani Nicii Erythri
in Pynacotheca secunda Ima-
ginum illustrum doctrinae,
vel ingenii laude Virorum
num. 18. editionis Lipsien-
sis, sicut innuimus in antecedenti
Pseudonymorum Catalogo
num. 14. & si Erythri liber
ob ejus raritatem perlegi nō
pos-

set, prout et habetur
Polyhistor Danielis Georgii
Morhofi editus Lubeca in-
quarto 1708. qui lib. 1. C. 9.
num. 19. verba Erythri ac-
curatè transcripsit.

6 **PATER STEPHANVS
LAMBERTVS** Villafanus
Burgundo-Schvannus ex So-
cietate Jesu, edidit Opus
quoddam poeticum, in quo
sui nō, nisi nomen erat; ce-
terum ex Augustini Mascardi
carminibus, Passeratii poe-
matibus, & ex Emmanuelis
Thesauri Inscriptionibus pla-
giatum observat, atque cla-
rissimè, & practicè demon-
strat prædictus Georgius Mo-
rhofus ibidem lib. 1. C. 9.

7 **PATER AMBROSIVS
CA-**

nucopiam Nicolai Perotti
Saxoferratenfis Sipontini E-
piscopi; ex eodem quoque
Morhofo pro Lectorum genio
satisfaciendo notavi, quod
Calepinus purissimum per ana-
gramma *Pelicanus* est, qui
propriis pullis vitam dat san-
guine proprio; ille verò san-
guine Gentium dedit Lexi-
cographis vitam.

8 GASPAR SCIOPPIVS
edidit in duodecimo 1645.
& 1658. editionis Batavæ
Distributæ; seu de compen-
dio-

9 DONATVS ACCIA-
JOLVS, vel ACCIEVOLVS
celebris Aristotelis Interpre-
natione Italus, patria Flo-
rentinus, in lucem emisit:

*Commentaria in Nicomachi-
ca Aristotelis*, quæ fecerat Jo-
annes Argyropolus Byzanti-
nus, cujus prædictus Accia-
jolus fuerat Auditor: ex eo-
dem ibidem Tom. 2. lib. 1. C.

9. num. 24.

10 FRATER LAVREN-
TIVS A' VILLAVINCEN-
TIO Xercianus, edidit li-
brum: De

erit ; & quia hujusmodi m-
a patrare consueverat , alte-
rum eidem plagiavit librum
ascriptum :

Theologus , seu , *de ratione*
Indii sibiologici : ex Valerio
Andrea in Bibliotheca Bel-
gica p. 49. apud eundem Mo-
rhofum ibidem lib. 4. C. 4.
num. 6.

11 ANTONIVS A' SA-
LA Monbellenfis Juris Con-
sultus , tanquam suum publi-
cavit Casali apud Bernardum

quem aliqui *Guastellus* pro-
ficum fuisse opinantur ; prae-
dictum itaque Antonium à Sala
insignem , nulliusque pudoris
Plagiarium vocat Pater Phi-
lippus Labbè Societatis Jesu
in Bibliotheca bibliothecari-
edita in octavo Rothomagi
678. de hoc Plagio commo-
dus vide in verbo *Guastellus*

Curleus Anglicus .

12 JOANNES GERAR-
DUS Quedlinburgensis Ma-
thematicae Lutheranae in Aca-
demia Salana Professor , &

accusatus, & convictus fuit in
utroque Dissertationis nostra
philologica, & historica de
Scriptoribus Ecclesiasticis To-
mo.
 astrologum, five, de primi-
 Ecclesia Christiana Do-
 um vita, ac lucubrationi-
 quod Opus posthumum
 ena Typis Georgii Sen-
 aldi anno 1653. in octa-
 nunc verò librum non sui
 is esse, sed Cardinalis
 rti Bellarmini asserit id
 in eadem Bibliotheca
 thecarum, cujus verba
 ut: Bellarmini librum
 oquitur de Joanne Ge-
 fermè intègrum de

13 LEONARDUS ARE-
 TINUS teste Christophoro
 Porsena, edidit:
Historia Gothica, quam pro
 sua Juliano Cesarino Cardi-
 nali nuncupatam voluit, in
 qua Procopii veri Authoris
 nomen mutilavit: ex M. Ja-
 cobi de Thoma

14 JANSON NAINUS h-
bi adscript, & in lucem edi-
dit :

*Commentarium in Titulum
de actionibus*, quod Alexan-
der Imolenſis elaboraverat :
ex eodem ibidem § 471.

15 JOANNES TAI-
SNE-
RUS ſibi immerito vindica-
vit Tractatum de Magnete,
quem prius Petrus Peregri-
nus Gallus ediderat : ex eodē
ibidem § 553.

16 Librum quemdam in
folio, cujus Titulus *Pugio Fi-*
dei, quem Pater Raymundus
Martianus, natione Catalanus,
patria Subiratenſis Prædica-
torum Ordinis conſtruxerat;
ſub ſuo tacito Raymundi no-
mine typis dedit PATER

PE-

PETRUS GALATINUS Or-
dinis Minorum Salentinus ex
Judaica ad Catholicam Sectā
evertus, & ex Provincia San-
cti Nicolai : tale Plagium ex
tot approbatiffimis authorita-
tibus, quæ afferuntur in Bi-
bliotheca Dominicana *Centu-*
ria 1. anno 1283. & in ejuſdem
Bibliothecæ præſertim *Ap-*
pendice eodem anno, funda-
tiſſimè eruit Frater Ambro-
ſius de Altamura Neapolita-
nus Ordinis Sancti Dominici;
qui pro ſua confirmanda rela-
tione in Appendice, Philip-
pum Jacobi, Joannem de
Montion, Franciſcum Boſ-
quet, alioſque diligentiffimè
adducit.

17 Annibal Briganti na-

H 2 tio-

zione Neapolitanus , patria Chieticus scripsit Discursum de Manna , quem ante excusationem Prudentiorum literatorum more , Donato Antonio Altomaro , ut sub ejus oculo poneret , immisit Neapoli Mense Martii 1562. quo habito dictus ALTOMARUS postquam Brigantis nomen silentio texit , impudenter prelo donavit : ex utriusque Juris Doctore , & Patricio Chietensi Nicolao Toppio P. 1. Bibliothecæ Neapolitanæ excusæ in folio Neapolitæ Antonium Bulifonem anno 1678.

18 MARINI, five MARTINI FREZZÆ nomen Regii Consilarii , & Neapolita-

ni

ni Doctoris , est in Tractatu quodam *de presentatione Instrumentorum* edito Venetiis 1505. apud Nicolaum de Boticis , & Jacobum Anellum de Maria in folio , quem Tractatum non esse ejusdem Frezzæ , sed Bernardini Siripoli Camilli Borrelli Avunculi , idem testatur Borrellas in Summa Decisionum p. 2. *lib. de instrum. liquid.* quem sequutus est Franciscus Maria Prato ad Muscatel. in Praxi p. 1. *de Fidejus. mod. in ver. aurigo.* & *discept. Forens. To. 1. discept. 15. n. 99. & in resp. crimin. 32. n. 14.* tamen Carolus Petrus ad Ritu M.C.To. 2. *Ritu 116. n. 3.* prædictum Tractatum esse ejusdem Frezzæ sustinet : ex

Supplemen-
Bibliotheca pag. 341.

JOANNES GRANDE
Neapolitanus Civita-
versæ Doctor, & Regius
or in Provincia Terræ
is, edidit:

vis de Belle Exulum;

brum P. 1. suæ Biblio-

tem Toppius recusum

rt cum addito Ioan-

istæ Thori Neapoli-

anciscum Savium

folio; hujus tamen

it exarator

20 GUILIELMUS COK-
BURNE, edidit anno 1695.

Corporis animalis Econo-
mia, quam de pagina in pa-

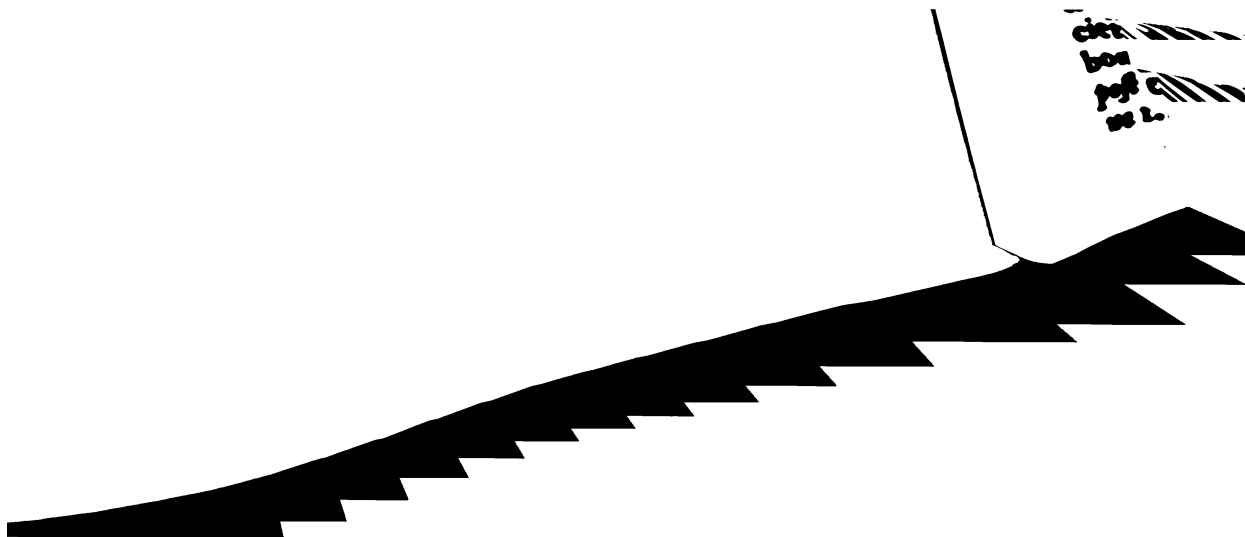
ginam ex Operibus Laurentii
Bellini, & Archibaldi Pittar-

nii Medicorum subdolè ex-
pilaverat, ut summo cum præ-

dicti Cokburni dedecore di-
ligentissimè notat prænomi-

nus Archibaldus Pitcarnius,
Schotus in Dissertatione de

Legibus historiz naturalis

quam ipsum , aut Belli
citare , saltem pro Doct
bus, à quibus aliquid Doct
ne desumpserit .

at Hieronymus Angel
Opus quoddam de Virtuti
scripserat , quod GUILL
MUS MANDERSTON
natione Schotus , Hieron
nomine rejecto , sub suo
dit ; postea licet præd
Hieronymus Angelus in
idem sui Operis iocata
tione Guilielmum Mand
stonum Plagii crimen c
misisse declaraverit : ex
tre Theophilo Raynardo
cietatis Iesu in Erotemati
bonis , & malis libris *Tem
post Criticam sacram Part
re 1. Erotemata 10. §. 6. n. 1*

175.
C. VALERIUS BO-
NIENSIS Augustinianus,
die Venetiis 1523. per la-
um Pantium de Leuco in
10.

offio Evangeliorum Qua-
smatum, ac etiam super
s Epistolas, quæ de in-
ta fuit Taurini in ædi-
tri Pauli Porri in quar-
7. postea Parisiis in-
per Girault 1544. po-
venetiis per Zalteriū,
trum 1584. duobus foliis

179
monator esset, scripisse
refert idem Gandolphus ibi-
dem num. 7.

24 Pater Bernardus de
Rossfergio natione Gallus, pa-
tria Tolosanus U. L. D. Augu-
stinianorum Familiz adscri-
ptus, edidit Tractatum de
Cardinalibus S. R. E. hoc Opus
HIERONYMUS MANFRE-
DUS Iuris Consultus, & No-
bilis Ferrarientis, uti propriū
falsò sibi adscripsit, & sub suo
nomine edidit Bononia anno
Ioannem Rubricam

.4. *prope finem*, PARACEL-
UM Plagiarium esse deregi-
ur: Verba autem hæc sunt:
qđ hęc se tandem sibi Para-
clausus, qui Alchimica artis prin-
ipatus ambiens, dum Astro-
nomicæ Magicis, Cabalisticisq̃ue
Physicæ Theologicis conjungis,
non solum nova placita, quàm
monstra opinionum peperis. Quid
quid enim in Archidona suis, &
de naturarum libris de ma-
gna artis Mysteriis tradidit, ea
partim ex LULLO, partim ex

quo ad substantiam alienam re-
peries. De hoc etiam Plagio
vide Ioannem Ioachimum
Beccherum Doctorem Spi-
rensem in Physica subterranea
editionis in octavo Lipsiæ
1703. lib. 1. Sect. 2. C. 1.

1703

1

2

3

4

B R E V I S S I M A
Anonymorum Co-
gnitio .

DE Pseudonymis ,
 giariis cogniti-
 nuper curiosis Lectorib
 didi , nunc eam Anon
 abdere protinus abjudi
 his igitur ex Librorum
 bris laboriosè perc
 aliquorum meminere .
 & ne discursus excresci
 ordior .

I PATER IOA-
ANDREAS MASSA-
 lienſis Societatis Jeſu ,
 Panormi 1709. duabu
 tibus in quarto apud
 ciſcum Cichè .

La Sicilia in proſpettu

...quem ibidē Cen-
num. 51.

JOANNES RISTIUS
Hamburgi 1638. librū
dam, cui titulum dedit:
univ. Philosophicus : ex
e Jacobo Mangero in
theca chemica curiosa
. lib. 1. Sect. 1. Subsect.
68.

uthor ille, qui super
satis optimè scripsit,
omine Incogniti pe-
ex citatur. est DATER

rias Sagradas editionis nipa-
lensis in quarto anno 1679.
apud Joannem Cabeçam To.
1. §. 48.

6 ROMULUS PARADI-
SUS Hieronymi Filius Poeta
celebris, Rythmorum librum
quemdam sub cognomine suo
Paradisi prælo donavit, at
ejus cognomine obeso, veri-
tum fuit ut liber ille publicè
venderetur; Author verò in-
genii sui acumine sublevato
ex libro suo *Paradisi* cog-
nomine obeso.

1

— —

...curat Neapoli sub da-
ra Avenionis apud Petrum
Offrat in octavo 1709. sub ti-
ulo cujusdam Doctoris Nea-
politani :

*Lettere apologetiche Teolo-
giche-morali ad un certo lettera-
tore veneziano : ex Tom. 1. Dia-
Litcratorum Italiz assi-
8. quæ literæ fuerunt
ibitæ à Sacra Indicis
gregatione , ut videtur
dice Librorum à Sancta
prohibitorum editionis
in 1709.*

Petro Jacobo Villani in libro
Vigilia alzata. num. 23.

9 JOANNES LUDOVICUS
SCHONLEBEN Aca-
demicus Gelatus , edidit li-
bros quosdam , quorum tituli
sunt :

Nimpha Hortensis conatus.

*Triphillum Hortensis Nim-
pha.*

*Verna The-sophorum ambu-
latio.*

Philosophicum nihil.

Campus liliorum.

SCOTTI Academicus gelatus sub nomine Tetri, edidit:

De Larvis, & Personis: ex eodem Zani ibidem P. 1. in verbo *Bernardinus Mariscot-si*.

11 **JOANNES FRANCL-SCVS LAVREDANVS** Venerus Academiae Incognitorum Author, edidit sub nomine Incerti.

Lettera di Raguglio della Morte del Rè di Svezia: ex Theatro Literatorum Abbat-sis D. Hieronymi Ghilini P. 1.

12 **DANIEL HEINSIVS** Civitatis Gandien-sis in Provincia Flandriae, edidit:

Euconium Afui: ex eodem Theatro P. 2.

13 **Discursum** supra Deorum

rum Gentilium Geneologia, qui excusus Florentiae in quarto 1565. videretur absque nomine, scripsit **BACCIVS BALDINI** Italus Florentinus ex P. 1. Notitiis Virorum Illustrium Academiae Florentinae editarum Florentiae italicè in quarto 1700.

14 **ANDREAS SCHOT-TVS** Belga Antuerpiensis Societatis Jesu scripsit Bibliothecam Hispaniae de Academicis, & Bibliothecis hispanis, eamque tribus distincta Tomis edidit in quarto Francofurti apud Claudium Marnis 1605. ejus nomen in fronte Libri protinus suppressit, post tamen Epistolam ad Lectorem posuit solas Nominis, & Cogan-

gnominis initiales literas un-
cum *Peregrinus*: ex Patre Phi-
lippo Labbè Biturico Socie-
tatis Jesu in Bibliotheca Bi-
bliothecarum edita Rotmagi
in octavo 1678. & ex Biblio-
theca Jesuitarum edita Romæ
8676. in folio, cujus Autho-
res fuere Pater Petrus Riba-
deneira, Pater Philippus Ale-
gamme, & Pater Nathanael
Sotnellus.

15 CHRISTOPHORVS
SCHEINER natione Germa-
nus, gente Svevus, domo
Valdenfis prope Mindelhe-
mium ex Societate Jesu rati-
to nomine edidit:

Apellem post tabulam Au-
gustæ Vindellicorum in quar-
to 1612.

Dis-

*Disquisitiones Mathematicas de controversiis, & novi-
tatis Mathematice* Ingol-
stadii ex Typographia Ede-
riana 1614. in quarto.

*Novum Solis Elliptici Pha-
nomenon* Augustæ Typis Chri-
stophori Mancii 1615. in
quarto.

*Exegesis fundamentorum
gnemoniorum* Ingolstadii Ty-
pis Ederianis 1615. in quarto.

*Refractioes Cælestes, live,
Solis Elliptici Phanomenon il-*
lustratum: ibidem iisdem Ty-
pis in quarto 1617.

Oculum, hoc est fundamen-
tum opticum OEniponti apud
Danielem Agricolam 1619.
in quarto.

Rasam Urbanam Bracciani
apud

apud Andream Phœum 1630.
in folio.

*Pantographicon, sive Artem
describendi res quaslibet per pa-
rallelogrammum lineare, seu
Cavum Mechanicū mobile Ro-
mæ ex Typographia Ludovici
Grignani 1631. in quarto: ex
eadem Bibliotheca Scripto-
rum Societatis Iesu.*

16 EMERICVS KIS na-
tione Hungarus, patria Tir-
naviensis Societatis Iesu, edi-
dit Cassoviz.

*Discipulum defensorem ho-
noris Professoris sui de Societa-
te contra Calvinistam Prædi-
cantem in octavo 1663.*

*De Calvinisticarum conse-
quentiarum ineptiis cetera Cal-
vinisticos Professores Basaki-
men-*

mensis in duodecimo 1665.

*Utrum ante Calvinum, un-
quam alicubi existeret moder-
na Calvinistarum secta. 1666,
in octavo:*

*Refutatio Professoris Gal-
vinistici afferentis ante Galvi-
num existisse omnes articulos
Calvinisticos ad salutem neces-
sarios 1666.*

*Contra Professore Calvin-
isticum miscentem chartifolia
rebus fidei 1666. in duodeci-
mo.*

*Apologiam pro libello, quod
Calvinista frustra laborant o-
stendere suam sectam socialiter
existisse ante Calvinum 1667.
in duodecimo.*

*Quod Professor Calvinisti-
cus in ostensione calvinistica*
I
ve-

194
veritatis succumbat 1667. in
octavo.

*Quod ultimum deficiat Pro-
fessor Calvinisticus in ostendē-
da vetustate sua secta* 1668.
in octavo: ex eadem Biblio-
theca.

17 FRANCISCUS MA-
RAZZANUS natione Italus,
patria Ariminensis Societatis
Jesu edidit suppresso nomine:

*Notitiam Laonicam Philo-
sophicarum questionum ex No-
minalium doctrina*: Brixiae ap-
ud Vignadottum 1667. in
duodecimo; quae Romae fuit
recusa sub titulo *Margarita
Philosophica*: ex eadem Bi-
bliotheca.

18 JOANNES PALA-
TIUS Venetus, edidit Ve-
ne-

195
netiis 1675. apud Joannem
Valvasensem in quarto:

*De debito Sueris Triplis ob-
sequio*: ex Gregorio Leti in
Italia Regnante P. 4. per Epi-
stolam ad Lectorem.

19 HIERONYMUS BRU-
SONI edidit:

Panegyrici, sub literis G. B. S.
&

*Elogii degli Accademici In-
cogniti* sub nullo nominis, aut
cognominis signo: ex eodem
Leti ibidem P. 4. lib. 1.

20 SEBASTIANUS BA-
DO Medicus Januensis, edi-
dit suppresso nomine Genuae
apud Benedictum Guasconum
1656. in quarto:

Trattato della Peste: ex eo-
dem ibidem P. 4. lib. 3.

I 2 CA-

21 **CAROLUS DATI**
Nobilis Florentinus edidit
Florentiæ apud Franciscum
Onofri 1677. in duodecimo
sub literis C. D.

*Discorso dell'obbligazione di
ben parlare il proprio lingua-
gio: ex eodem ibidem P. 3.
22. 4.*

22 **JOANNES ANDRE-
AS MONIGLIA** Medicinæ
Professor, edidit Florentiæ
in quarto Typis Serenissimi
Magni Ducis 1666.

*Epistola de Viribus Arcani
auri antipodagrici: ex eodem
ibidem.*

23 **EDMUNDUS RI-
CHERIUS** Doctor Theolo-
gæ Parisiensis edidit Colo-
niæ 1703. libellum anony-
mum.

De

*De Ecclesiastica, & politica
potestate, quem Sacra Indicis
Congregatio proscripsit per
Decretum ab ipsa emanatum
sub die 4. Martii 1709. ex In-
dice librorum prohibitorum
edito Romæ in octavo 1711.*

24 **REVERENDUS PA-
TER ANTONIUS A' BUR-
GUNDIA** è Societate Jesu
Sacræ Theologiæ Lovanii
Professor librum quemdam
edidit anonymum, cujus ti-
culus:

*Praxis solida, & per Eccle-
siam communissima remittendi,
& retinendi peccata: ex Fra-
tre Henrico à Sancto Ignatio
Atheni Ordinis Fratrum B.
Virginis Mariæ de Monte
Carmelo in Theologia San-*

I 2

Go-

...ac novissi-
rum circa solemniores
controverſias de uſu Sacra-
mentorum Poenitentiae, &
Eucharistiae edita Pariſiis in
anno 1700. C. 13. num. 140.
25 D. BENEDICTUS
VIDIUS Venetus Mona-
chus Sancti Georgii Majoris
Congregationis
Venetiensis, edidit Venetiis
sub suppresso nomine.
di delle Donne: ex D. Ar-
Wion Belga Duacensi

Plures ab anno 1700. ad
hæc usque tempora non enu-
merare proposui, quædam
etenim circumstantiæ, & quia
Tempori serviendum, eos
non recensere coercent, de
quibus Opusculum si TRI-
UNO placebit non sine
Literatorum oblecta-
mento lucis obti-
nebit usu-
ram.

LATIS

Errata graviora corrigenda.

Pag. 2. lin. 24. *elegantia*, lege *ele-*
gantia. Pag. 4. lin. 2. *quem-*
dam *quemdam*. Pag. 6. lin. 2.
rationiones *rationes*. Pag. 49.
lin. 6. *Judch* *Judith*. Pag. 59.
lin. 18. *ab bonum* *ad bonum*.
Pag. 71. lin. 11. *facere* *fecere*.
Pag. 83. lin. 171. *agonia* *agonia*.
agonia *agonia*. *Anathema*
Anathema. Pag. 123. lin. 8. *non*
existimarunt *existimarunt*. Pag.
121. lin. 6. *pauis* *pravis*. Pag.
123. lin. 6. 1639. 1639. Pag.
127. lin. 19. *Colonia* *Polonia*.
Pag. 181. lin. 2. *fu* *fu*. Pag.
190. lin. 2. 1676. 1676. Pag.
190. lin. 2. *Patkinenses* *Pa-*
takinenses. Pag. 199. *Trinno* *Trinno*.

alia, que sensui non officiant
Legentium iudicio re-

[illegible]

Renewed books are subject to immediate recall.

MAR 23 1973

LD21-35m-2,71
(P2001s10)476-A-32

General Library
University of California
Berkeley

U.C. BERKELEY LIBRARIES

C027257755